На прастор, на шырокі разлог
Выходзі, мой народ, грамадою...
Якуб Колас

№ 71(653)

Пятніца, 23 красавіка 1999 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень

Кошт: у кіёсках і крамах — 10000 руб., у індывідуальных гандляроў — свабодны.

Народная Воля

Газета сверстана на компьютерах фірмы "ЛИНТЕК" intec Computer

ЭЛЕКТРОТЕХНИЧЕСКАЯ ПРОДУКЦИЯ ELPROD Тел. (017) 264-26-71.

Пейджинговую связь редакции обеспечивает МОБИЛКОМ пейджинг-система (017) 222-46-51 (017) 222-46-52

K&K ОСВЕТИТЕЛЬНОЕ ОБОРУДОВАНИЕ ЛАМПЫ КАБЕЛЬ 8-(017)-213-70-21 8-(017)-213-70-13 ПРИНИМАЕМ КАРТЫ BERLIO Кальченко & К°

ЗВАРОТ

да беларускага народа ў сувязі з 13-й гадавінай чарнобыльскай катастрофы

Мінула ўжо 13 гадоў, як на беларускую зямлю прыйшла бяда. Разам з кроплямі веснавога дажджу і тонкім пылам начынне атамнага рэактара — нябачная і нячутная, але ад гэтага не менш небяспечная і страшная. Яна стала часткаю нашага жыцця і будзе спадарожнічаць нам не адным пакаленні беларусаў. Гэта цяжка зразумець. У гэта цяжка паверыць. Пра гэта нечалавечна проста не думаць. Але ж прырода — забруджаныя палі і лясы — яшчэ многа гадоў будзе "свяціцца". Да тысяч памерлых і тых, што захварэлі, будуць далучацца новыя тысячы. Толькі зараз набліжаецца пік хваробаў, справакаваных першым радыеактыўным "ударам". Зрабіць так, каб іх было менш, каб хворыя людзі не засталіся сам-насам са сваёй бядою — наш агульны ўсенародны абавязак.

На існуючую ўладу мала надзей. Яна аднаўляе сельскагаспадарчую вытворчасць на забруджаных землях і прымусова накіроўвае ў радыеактыўныя раёны выпускнікоў педагагічных і медыцынскіх ВНУ. Яна скарачае чарнобыльскія праграмы і перашкаджае гуманітарнай дапамозе з Захаду. Ведучы бясконцыя дэмагагічныя размовы пра "інтэграцыю", яна не згадвае пра адказнасць Масквы за асаджанне на беларускую зямлю радыеактыўных хмар і за 30 мільярдаў долараў няўплачаных кампенсацый на перадоленне наступстваў чарнобыльскага выбуху. Усё гэта злачынства, якім няма апраўдання.

Дыктатарскі рэжым паводзіць сябе так, як паводзіла калішняя КПБ, якая тры гады хавала праўду пра Чарнобыль. Як тыя дачаснікі, якім абыякавы лёс нашы. Наша адзіная магчымасць — прымусіць аўтарытарны рэжым сысці ў адстаўку і вызваліць Беларусь ад бязглуздых эканамічных эксперыментаў і эксперыментаў над жыццём і здароўем людзей, гэта — масавы пратэст. Гэты пратэст адначасна павінен засведчыць нашу салідарнасць у супрацьстаянні гэтым горастратэгам, што мараць пра вяртанне ядзернай зброі ў Беларусь. Чарнобыльскі шлях дае магчымасць такога пратэсту.

Сёлета спаўняецца 10 гадоў з першай масавай акцыі, арганізаванай БНФ. Сёлета дазволенае Мінгарвыканкамам шэсце адбудзецца 25 сакавіка ад пл.Я.Коласа да Палаца спорту. Збор у 12.30. Пачатак мітынгу у 14.00.

Жыве Беларусь!

Агульнанацыянальны аргкамітэт:

Г.Грушавы, Ю.Хадыка, А.Чахольскі, С.Багданкевіч, Д.Бандарэнка, Р.Барадулін, Л.Баршчэўскі, Ю.Беленькі, А.Бяляцкі, В.Вячорка, А.Грыцкевіч, М.Грыб, С.Гусак, А.Дабравольскі, В.Івашкевіч, А.Крываротоў, М.Купава, Г.Лепін, Ж.Літвіна, А.Лябедзька, А.Марачкін, С.Папкоў, П.Севярынец, В.Сіўчык, А.Трусаў, М.Статкевіч, С.Шарэцкі, С.Шушкевіч, А.Шыдлоўскі

Взгляд

Какие они господа...

Часто читаю в президентских и независимых изданиях статьи, в которых упоминаются господа Лукашенко, Заметалин, Малофеев, Линг и т.д. А вот мне кажется, что в стране, где средний заработок чуть больше 20 долларов, а средняя пенсия — около 10 "зелененьких", где 90 процентов населения на грани и за гранью нищеты, где смертность превышает рождаемость, где, имея больше всех в Европе (на душу населения) пашни, существует нехватка большинства продуктов питания, где народ умышленно спаивается, — там управляют не господа, а, безусловно, товарищи. Они такие же, как товарищ Ким Ир Сен, как товарищ Фидель Кастро.

Да и большинство граждан нашей страны пока тоже рано называть господами-спадарами. Когда доход в семье в пересчете на человека ниже невозможно представить, называть ее кормильца господином как-то не с руки. Господин босяк — не звучит! Вот товарищ — идет. Так что пока не стоит употреблять нормальные слова "господин" и "спадар" по отношению к нашим славным управленцам. Спадар — он, вполне возможно, должен уметь складывать и умножать, кроме как отнимать и делить. Суть же и соль товарища заключается только и исключительно только в умении производить последние два арифметических действия.

Ричард ПУШКО,
ремонтник Минской ТЭЦ-4.

Из первых уст

"Куда он нас тянет?.."

Решение российской Госдумы о присоединении Югославии к Союзу Беларуси и России хотя и не имеет обязательной правовой силы, тем не менее указывает на политический настрой депутатов нижней палаты российского парламента. Что по этому поводу думает глава Верховного Совета Республики Беларусь 13-го созыва Семен Шарецкий? С этим вопросом к нему и обратился журналист Владимир Глод.

Вот что ответил спикер:

— Мне кажется, что в этой ситуации как никогда к месту будет известная поговорка: "Поспешишь — людей насмешишь". Безусловно, прежде чем принимать подобное историческое решение, нужно было просчитать все варианты последствий такого шага. Здесь без мнений и оценок экспертов, консультантов, советников не обойтись. Тем более что всем памятен прецедент 1914 года, когда та же Сербия втянула в войну Россию, которая, как теперь утверждают историки, и не хотела, и не была готова к военным действиям.

Если же посмотреть на предлагаемый союз с блоковой точки зрения, то тем, кто вовсю ругают НАТО, не грех было бы взять пример с альянса, устав которого запрещает принимать в свои ряды новых членов из числа стран, в которых не урегулированы пограничные вопросы и в которых имеются серьезные внутренние проблемы. Не представляю, как можно расширять союз за счет страны, в которой существует диктаторский режим президента Милошевича, и в которой происходят этнические чистки. Тут бы и задуматься — не говорит ли подобный шаг Госдумы об ущербности Союза Беларуси и России. Ведь россияне тоже терпят ежедневные нарушения прав человека, несоблюдение конституционных принципов, монополизацию средств массовой информации в части союза, который носит название Беларусь. У меня возникает вопрос: на те ли цели направлен белорусско-российский Союз, о котором было заявлено при его оформлении?

Если же смотреть с чисто человеческой точки зрения, то здесь крайне необходимо задуматься — надо ли Беларуси ввязываться еще в одну войну? Неужели ее история — сплошная борьба за выживание как нации — не научила тому, что она должна действовать очень взвешенно и очень осторожно при принятии кардинальных решений. Я думаю, что если кто-то из белорусских политиков или какая-то белорусская группировка будет ратовать за союз с Югославией, то это, несомненно, станет безответственным шагом перед народом. По значимости его можно будет сравнить с афганской войной, где белорусов по отношению к общей численности республик бывшего СССР погибло больше всего.

Будущее Беларуси должно быть таким, каким его определила Конституция. Республика Беларусь обязана быть демократическим, правовым, социально ориентированным и нейтральным государством. Это требует и наша многовековая история и геополитическое расположение Беларуси в центре Европы. Нельзя допустить, чтобы примеру Югославии, которая стала очагом уже не только нервозности, но и войны, последовала и наша страна. Странно, что этого не понимает глава государства. Простые люди, как неоднократно мне приходилось слышать в последние дни, абсолютно не поддерживают его стремление к союзу с воюющей Югославией. Они все спрашивают: "Куда он нас тянет?". Я же лишь добавлю, что в политике Александра Лукашенко в балканском вопросе больше лицемерия и самовосхваления, чем здравого смысла.

Юлія Чыгір працягвае актыўна праводзіць передвыбарчую кампанію свайго мужа — кандыдата ў прэзідэнты Рэспублікі Беларусь Міхаіла Чыгіра

Юлія Чыгір працягвае праводзіць передвыбарчую кампанію свайго мужа — былога прэм'ер-міністра, а цяпер — кандыдата ў прэзідэнты Рэспублікі Беларусь Міхаіла Чыгіра.

Як стала вядома БелаПАН, у мінулыя выхадныя Ю.Чыгір сустракалася з жыхарамі некаторых раёнаў Мінскай вобласці. На сустрэчах прысутнічалі ад 10 да 50 чалавек — як звычайных працаўнікоў, так і кіраўнікоў гаспадарак. Паводле слоў жонкі кандыдата ў прэзідэнты, людзі гатовы да выбараў і бачаць у іх адзін са шляхоў выйсця з тупіковай эканамічнай і палітычнай сітуацыі, што склалася ў краіне. "Рэйтынг прэзідэнта, па маіх назіраннях, падае не па днях, а па гадзінах, — заявіла Ю.Чыгір. — Людзі пачынаюць разумець, што іх вядуць зусім не туды, уцягваюць у вельмі небяспечныя саюзы з дзяржавамі, якія ваююць, у той час як у эканоміцы — поўны разлад".

Да прад'яўляемых Міхаілу Чыгіру абвінавачванняў, паводле яе сцвярджэння, многія ставяцца скептычна. Большасць удзельнікаў гэтых сустрэч выказвалі неразуменне, чаму інкрымінуемыя яму абвінавачванні патлумачаны як злачынныя толькі праз 5 гадоў, хаця яны былі шырока вядомы раней і неаднаразова правяраліся.

Юлія Чыгір таксама паведаміла, што яна збірае дакументы, якія поўнасцю апраўдваюць яе мужа. Міхаіл Чыгір па-ранейшаму застаецца без адваката, паколькі ад прафесійнага абаронцы ён адмаўляецца, а дапусціць жонку да абароны мужа, што прадугледжана Крымінальна-працэсуальным Кодэксам рэспублікі, адмаўляе следства. Юлія Чыгір таксама мае намер праводзіць сустрэчы з прадстаўнікамі розных краін і міжнародных арганізацый.

Генадзь БАРБАРЫЧ, БелаПАН.

Паважаныя грамадзяне Беларусі!

Падчас так званых выбараў у мясцовыя Саветы назіральнікі Рэспубліканскага клуба выбаршчыкаў зафіксавалі сотні парушэнняў. Але шмат якія з іх вядомы толькі выбаршчыкам.

Звяртаемся да ўсіх, хто стаў сведкам парушэнняў законаў падчас выбараў, паведаміць пра гэта ў Праваабарончы цэнтр "Вясна-96".

Наш адрас: **220007, г.Мінск, паштовая скрыня 88.**

У Вярхоўным судзе Беларусі распачалося слуханне крымінальнай справы, узбуджанай па абставінах гібелі Яўгена Мікалуцкага

21 красавіка ў Вярхоўным судзе Рэспублікі Беларусь распачаўся судовы працэс па крымінальнай справе ў дачыненні трох жыхароў Магілёва — Гаўрылава, Радзікоўскага і Янчэўскага, якім інкрымінуецца ўчыненне шэрагу злачынстваў. Аднаму з іх, у прыватнасці, прад'яўлена абвінавачанне ва ўчыненні тэрарыстычнага акту ў дачыненні былога старшыні Камітэта дзяржкантролю Магілёўскай вобласці, дэпутата Нацыянальнага сходу Беларусі Яўгена Мікалуцкага.

Два астатніх абвінавачваца ў падрыхтоўцы тэрарыстычнага акту ў дачыненні прэзідэнта Аляксандра Лукашэнкі. Згодна з матэрыяламі следства, у іх канфіскавана вялікая колькасць зброі: аўтаматы, узрыўчатка, гранаты, прыстасаванні для праслухоўвання тэлефонных размоў, электроннага сачэння і гэтак далей. Як адзначаецца ў матэрыялах справы, кіраваў гэтай групай былы супрацоўнік КДБ Валерый Ткачоў, які, нагадаем, загінуў пры невядомых абставінах у следчым ізалятары напрыканцы снежня 1997 года — яго знайшлі павешаным у камеры.

Дадзеная крымінальная справа складае 40 тамоў і разглядаецца на закрытым пасяджэнні ў сувязі з тым, што ў яе матэрыялах маюцца звесткі, што ўтрымліваюць дзяржаўную тайну. Сваякі падсудных раней неаднаразова заяўлялі аб тым, што іхнія родзічы былі агавораны сведкамі і ў выніку прадузятага вядзення следства прызналі сваю віну, аднак затым адмовіліся ад уласных прызнанняў.

У зале суда знаходзяцца назіральнікі ад Беларускага Хельсінкскага камітэта. Паводле звестак БелаПАН, напачатку судовага працэсу ў зале прысутнічалі таксама прадстаўнікі АБСЕ, аднак затым іх папрасілі пакінуць памяшканне. Журналісты да пасяджэння не дапушчаны. У сувязі з тым, што справа ўяўляе вострую грамадскую цікавасць, будынак суда ўзяты пад узмоцненую ахову супрацоўнікаў міліцыі.

Генадзь БАРБАРЫЧ, БелаПАН.

Громкое дело

Михаил ПОДОЛЯК

Миллион долларов за свободу?

Судя по всему, за Тамару Винникову внесли крупный денежный выкуп

Экс-председатель Национального банка Тамара Винникова по-прежнему "в бегах". По крайней мере, именно на таком новом статусе бывшей заключенной настаивает в своих пресс-релизах Генеральная прокуратура Республики Беларусь.

Впрочем, белорусские силовики проявляют завидную выдержку и терпимость. Еще бы! После побега столь тщательно охраняемой особы республика, по идее, должна стоять на ушах. Но уже больше недели особых информационных всплесков не наблюдается. Буквально день или два тема Винниковой занимала несколько слов в информационных выпусках отечественного телевидения и газет. Широкая общественность так и не услышала громких политических заявлений по данному вопросу, клятвенных заверений "оперативно и тихо разыскать и доставить в СИЗО" со стороны силовых структур, известных своей эмоциональностью президентских инсинуаций на тему "проворовавшихся банкиров и потенциальных организаторов побега от оппозиции". Совершенно непонятная ситуация.

Стоит добавить также, что Тамара Дмитриевна тщательно охранялась в течение без малого двух лет. А это, поверьте, солидный расход бюджетных средств. Государство несло весомые расходы и на содержание многочисленной следственной бригады, и на проведение разветвленных следственных действий, и на многоразовое привлечение экспертов-финансистов и экспертов-экономистов. По некоторым данным, ***"следственные действия в отношении Винниковой обошлись белорусскому налогоплательщику в сумму, эквивалентную 350 тысячам американских долларов"***. Тем не менее нулевой результат от деятельности столь представительного следствия, по меньшей мере, настораживает.

Как и следовало ожидать, минувшая с момента "сенсационного" побега декада также не принесла существенных подвижек в розыске беглянки, если Тамара Винникова таковой на самом деле является. Похоже, она действительно исчезла в неизвестном направлении. Что, естественно, породило массу слухов и домыслов. Наиболее ходовыми являются несколько версий. Понятно, что кое-какие из этих версий запустили в оборот сами силовики, другие же варианты имеют очевидную политическую подоплеку.

Так, некоторые независимые аналитики практически настаивают на том, что Винникову якобы "похитили", а затем, возможно, и вовсе "убили" именно белорусские спецслужбы — слишком много сказала компроматного о ближнем президентском окружении Геннадию Карпенко, группе Белорусского Хельсинкского комитета и еще кое-кому. На правдоподобность такой версии играет якобы ряд "существенных" деталей. **Во-первых**, удивляет легкость, с которой Винникова якобы сбежала из охраняемой квартиры. **Во-вторых**, резкое ослабление охранного режима буквально накануне побега также наводит на определенные размышления. **В-третьих**, "лондонский" сын Тамары Дмитриевны и ее минский адвокат Людмила Ульяшина прямо указывают на крайне драматический вариант развития событий.

Если подобный сценарий окажется правдоподобным, он, понятно, сыграет против власти. Обвинения в "политическом убийстве" — это очень серьезный удар по внутреннему имиджу власти.

По-прежнему особо старательно муссируются версии о "случайности" побега Винниковой и тем более о причастности к ее исчезновению белорусских криминальных авторитетов. Но, насколько известно, Тамара Винникова ни во время своей работы в "Беларусбанке", ни в момент пребывания на посту главы Национального банка не имела заслуживающих внимания контактов с теневыми структурами. Такая версия на руку тем, кто упрятал Винникову за решетку. Не раз мы слышали от самого Лукашенко о том, что Винникова является мишенью для криминальных авторитетов, хотя в это и не верилось.

Насколько я понимаю, власти до какого-то времени не были заинтересованы в изменении "арестантского" статуса Тамары Винниковой. Но с другой стороны, белорусский режим тщательно старается маскировать свои действия под некие демократические процедуры. Вполне может быть, что для показательного суда над бывшей примой банковской Беларуси действительно не удалось собрать существенных и громких обвинений. А получить еще один "процесс века", подобный суду над Василием Старовойтовым, вряд ли имело смысл.

На мой взгляд, наиболее реальной представляется версия прямого долларового ***ВЫКУПА*** Винниковой у белорусских властей. Скорее всего, за относительную свободу Тамары Дмитриевны заинтересованные лица выложили кругленькую ***сумму в 2—3 миллиона долларов***. Резонно допустить также, что власти потребовали от кредиторов и некую многомиллионную залоговую сумму. Зная сверхподозрительность президента, можно допустить, что подобный залог наряду с безвозвратным выкупом — гарантия полного и окончательного молчания Винниковой. И дело, как уже было замечено, не в ее возможных разоблачениях. Нет, как говорится, предмета для разоблачений. Речь о потенциальной возможности Винниковой пойти по оппозиционному пути другого белорусского экс-банкира Михаила Чигиря. Залог же лишает Винникову этой самой возможности стать символом белорусского сопротивления.

В подобном развитии событий убеждает факт, который мне конфиденциально сообщили представители Совета Безопасности. Оказывается, несколько ранее за Винникову определенные люди заплатили сумму, эквивалентную полумиллиону долларов, и, таким образом, она получила возможность выйти из следственного изолятора под домашний арест. Вполне вероятно, что и сегодня, устав от нескончаемого силового и юридического давления, она связалась со своими заграничными друзьями, которые и проплатили "путь на свободу". Скажем, почему бы Дмитрию Шаткину, бывшему заместителю Винниковой в "Беларусбанке", а ныне жителю Израиля, обладающему достаточными финансовыми ресурсами, не выкупить Тамару Дмитриевну? В подобном случае все стороны с честью выходят из тупиковой ситуации. Режим получает кое-какие деньги на свои оперативные нужды, а также избавляется от необходимости устраивать еще один провальный спектакль. Винникова же наконец обретает долгожданную свободу. Правда, несколько страдает имидж одного из подразделений Собеза — Главного управления государственной охраны. Но это, как говорится, неизбежные издержки...

Версии, версии... Настоящей же сенсацией станет подлинное сообщение о судьбе Тамары Винниковой. И лучше всего, чтобы она оказалась жива.

Андрей Санников встретился с первым заместителем Государственного секретаря США Стробом Тэлботом

Встреча первого заместителя Государственного секретаря США Строба Тэлбота и координатора Хартии'97 по международным связям Андрея Санникова прошла 20 апреля в Вашингтоне. На ней обсуждалась ситуация в Беларуси, особенно в свете последних политических маневров по вступлению Югославии в так называемый союз Беларуси и России. Разговор велся также о президентских выборах, назначенных Верховным Советом на 16 мая, и завершении срока полномочий президента Беларуси в июле этого года. В ходе встречи Андрей Санников напомнил о заявлении президента Клинтона от 4 декабря 1994 года о приверженности США принципам независимости, суверенитета и территориальной целостности Беларуси. Как известно, официальных встреч на таком высоком уровне белорусские власти не имеют уже несколько лет.

Как известно, в Вашингтоне в конце апреля состоятся слушания по вопросу о ситуации в Беларуси, организованные Комиссией по безопасности и сотрудничеству в Европе. Комиссия состоит из членов сената и конгресса США, и результаты слушаний будут представлены в виде официальных отчетов. Принять участие в слушаниях конгрессом США приглашены координатор Хартии'97 по международным связям Андрей Санников, руководитель Консультативно-наблюдательной группы ОБСЕ в Беларуси Ханц-Георг Вик и посол США в Беларуси Дэниел Спекхард. Темой слушаний является ситуация в Беларуси с точки зрения соблюдения прав человека и развития демократии.

Пресс-центр Хартии'97.

Надвор'е

23 і 24 красавіка па краіне захаваецца воблачнае з праясненнямі надвор'е; на большай частцы тэрыторыі дажджы. Вецер паўднёвы, 4—9 м/с. Тэмпература паветра ўначы — +3...+8, ўдзень — +9...+14, у заходніх раёнах да +17.

Пр. Аляксандра.
К. Вайцэха, Ежы.

КРАСАВІК
23
'99 ПЯТНІЦА

Усход 5.50
Захад 20.26
Даўж. дня 14.36

Перш. квадра 22 красавіка
Захад 4.28
Усход 13.28

Хлусня тыдня (версія БАМП)

На мінулым тыдні магутная інфармацыйная хваля ў чарговы раз выкінула на наш экалагічна чысты бераг істоты, заражаныя бацыламі хлусні. Прыйшлося тэрмінова праводзіць дэзінфекцыю і дэзактывацыю.

1. Так, пан Рыгор Васілевіч, які лічыцца старшынёй Канстытуцыйнага суда, у нядаўняй праграме "Панарама" заявіў, што 26 лістапада 1996 года Вярхоўны Савет 13-га склікання надаў вынікам рэферэндуму абавязковы характар. Такое мог сказаць чалавек недасведчаны ў юрыспрудэнцыі, напрыклад, прыбіральшчыца, асенізатар ці вартаўнік калгаснай фермы. Але толькі не доктар юрыдычных навук.

Я нават пацікавіўся, ці няма выпадкова ў пана суддзі брата-блізнюка. Не, няма. І на тэлеэкране быў не прывід, а сапраўды Рыгор Васілевіч.

Я разумею: атрыманую ад прэзідэнта пасаду трэба адпрацоўваць, але ж не такімі прымітыўнымі і зневажальнымі для юрыста сродкамі. З гэтай нагоды мой урок юрыдычнай азбукі чалавеку, які лічыцца старшынёй Канстытуцыйнага суда.

Артыкул 83 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь адносіць пытанне прызначэння рэспубліканскіх рэферэндумаў да выключнай кампетэнцыі Вярхоўнага Савета. Менавіта парламент і ніхто іншы вызначае, які характар будуць мець вынікі рэферэндуму, абавязковы ці кансультацыйны.

Дык вось, 6 лістапада 1996 года Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь 13-га склікання згодна з заключэннем Канстытуцыйнага суда ад 4 лістапада 1996 года (членам якога з'яўляўся і Р.Васілевіч) прызнаў, што на абавязковы рэферэндум выносяцца толькі пытанні аб пераносе Дня незалежнасці і аб выбарах кіраўнікоў мясцовых органаў выканаўчай улады. Гэта рашэнне чорным па белым было запісана больш чым на 7 мільёнах бюлетэняў для галасавання. Пасля гэтага Вярхоўны Савет больш ніколі не звяртаўся да гэтага пытання.

Тое, што зрабіла ў лістападзе 1996 года выканаўчая ўлада, кваліфікуецца як злачынства. А суддзя Канстытуцыйнага суда не святар, каб адпускаць грахі.

2. І ўсё ж Р.Васілевіч не можа прэтэндаваць на перамогу ў конкурсе "Хлусня тыдня". У яго ёсць вельмі моцны канкурэнт — прэзідэнт А.Лукашэнка. Як вы, шаноўныя чытачы, памятаеце, апошні зрабіў сенсацыйную заяву. Маўляў, апазіцыя на грошы Захада закупляе зброю. Чакалася, што КДБ, Савет бяспекі падмацуюць сенсацыю боса відэаматэрыяламі. Напрыклад, такімі. Чацвёрты з'езд Аб'яднанай грамадзянскай партыі. Да коннаспартыўнага комплекса ў Ратамцы, што пад Мінскам, на конях і пешшу падцягваюцца баевікі з усіх рэгіёнаў рэспублікі. Замест партфеляў у руках "Сцінгеры" з асабістым надпісам Біла Клінтана. "Вар'яцтва", — скажаце вы. Я ўдакладняю: хвароба!

Апазіцыю прэзідэнт "раззброіў" яшчэ два гады назад. Менавіта тады былі канфіскаваны пісталеты ў Віктара Ганчара, Станіслава Багданкевіча, Мечаслава Грыба і іншых, якія набылі зброю ў адпаведнасці з законам, знаходзячыся на дзяржаўнай службе. Мабыць, ад адной думкі, што талерантны Багданкевіч ці гжэчны Ганчар будуць штурмаваць "Чырвоны Дом" па вуліцы К.Маркса, Лукашэнку рабілася страшна і млосна.

Не выключаю, што канфіскаваныя ў апазіцыянераў пісталеты прададзены ў Ірак ці Паўночную Карэю. Сёння Беларусь уваходзіць у першую дзесятку экспарцёраў зброі. Ад яе продажу маюцца сотні мільёнаў долараў, але падаткаплацельшчык не ведае, на што яны трацяцца. На шыкоўныя асабнякі ў Драздах? На паездкі ў Нагана і іншыя экзатычныя месцы за трыдзевяць зямель? На масажыстак? Калі я адкажу на гэтыя пытанні станоўча, гэта будзе праўдай, і яна лёгка даказваецца і правяраецца. Беларуская асацыяцыя маладых палітыкаў прапануе прэзідэнту А.Лукашэнку абмеркаваць тэмы ўзбраення апазіцыі, а таксама продажу зброі і бескантрольнага марнатраўства сродкаў уладай у прамым тэлеэфіры. Ну што, слабо?

3. Паднатужыўшыся, у лаўрэаты конкурсу "Хлусня тыдня" прашчаміўся і Усевалад Янчэўскі. І ўсё дзякуючы таму, што юны "партайгеносе" ва ўсім імкнецца капіраваць чалавека-партрэта.

Тым не менш Севу яшчэ трэба шліфаваць ды шліфаваць. Ну што гэта, напрыклад, за заява, што моладзь стамілася ад рэвалюцый і ўзрушэнняў. Ад такой ацэнкі перыяду свайго праўлення прэзідэнт ад злосці і папярхнуцца можа.

У інтэрвью, якое рэтрансліравалася ў тэлеперадачы "Падзея", Янчэўскі здзівіў, відаць, і самога Аляксандра Рыгоравіча, заявіўшы, што ўсе крэдыты былі ўзяты да 1994 года, а таму, маўляў, кіраўнік дзяржавы не нясе за іх адказнасці. Хлусня. Крэдыты раздаваліся і раздаюцца па сённяшні дзень. І ніхто іншы, а менавіта кіраўнік дзяржавы ў адпаведнасці з артыкулам 166 нясе адказнасць за тое, што гадамі не прадпрымаліся меры для своечасовага вяртання ўзятых крэдытаў.

Больш таго, з дапамогай ільгот створана сістэма крадзяжу дзяржаўных сродкаў. Гэта своеасаблівая сістэма беспрацэнтнага невяртаемага крэдытавання жулікаў і прайдзісветаў. І пра гэта юнаму Янчэўскаму добра вядома, бо такія ж ільготы прагнула атрымаць і яго фірма пад назвай БПСМ. Сарвалася там, дык залезлі ў кішэню падаткаплацельшчыка. З 140 мільярдаў рублёў, выдаткаваных Камітэту па справах моладзі, больш 60 мільярдаў ляглі, як сказаў бы спецыяліст па фінансах Зімоўскі, на рахунак БПСМ. І зараз "патрыёты" будуць нястрымна гаварыць пра клопаты аб ветэранах, жыццё якіх можна назваць адным словам — жабрацкае.

Беларуская асацыяцыя маладых палітыкаў выказвае падзяку чытачам "Народнай волі" за падтрымку і цікавасць да матэрыялаў, якія друкуюцца пад рубрыкай "Хлусня тыдня", а таксама тэлеперадачам "Рэзананс", "Панарама", "Падзея", якія рэгулярна пастаўляюць факты, не адпавядаючыя праўдзе.

Анатоль ЛЯБЕДЗЬКА,
дэпутат Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь 12-га і 13-га скліканняў,
прэзідэнт Беларускай асацыяцыі маладых палітыкаў.

Размещая рекламу на страницах "Народной воли",
Вы не только укрепляете свой бизнес, но и строите новую Беларусь!

Откроем глаза

Как в Витебске поднимали процент голосующих

Здравствуйте, уважаемая редакция!

4 апреля у нас состоялся первый тур выборов, и мне довелось быть наблюдателем на одном из участков г.Витебска.

Сразу хочу сообщить, что вся работа с моей стороны проделывалась совершенно на добровольных началах и никто за это денег не платил.

Теперь о главном. Мне повезло, что председатель избирательной комиссии терпел мое присутствие и даже разрешал узнавать сведения о пришедших избирателях. Моим коллегам, дежурившим на других участках, повезло меньше.

Я думаю, что ни для кого не секрет — многие голосуют без документов, обычно и за родственников. Но самое интересное было наблюдать, как постепенно расходились данные о числе пришедших голосовать (я отмечал каждого пришедшего) более всего в конце дня, когда, по моим подсчетам, пришло никак не более 40 процентов от общего числа избирателей (это вместе с тем, что добавил еще 10 процентов, учитывая отлучки), а по подсчетам комиссии — 50,5 процента.

Я специально сидел три часа (19—22), никуда не отлучаясь, вел подсчет приходивших избирателей. По данным комиссии получилось, что мимо меня за это время прошло почти 100 человек, я же насчитал только 14.

Нужно заметить, что поток приходящих избирателей распределяется по давно замеченному закону: нарастание идет стремительно примерно к 13 часам, затем начинает плавно спадать без пиков и всплесков, например, с 21 до 22 часов пришло всего 2 человека.

При подсчете голосов не были пересчитаны неиспользованные бюллетени, а когда они должны были по очереди вскрывать сначала урну для предварительного голосования и пересчитать затем выездную урну — этого никто не сделал. Конечно, урны вскрывались согласно очередности, но пересчитывались все вместе.

Механизм прост: можно опустить пачку бюллетеней в тот момент, когда я отлучался, пачку в урну предварительного голосования, а если не хватит — остальное в урну для выездного голосования. Тем более, когда члены комиссии приехали с выезда, более часа обедали в соседней комнате, где была и урна. Даже беглого взгляда было достаточно, чтобы определить, что на стол из выездной урны плюхнулось значительно большее количество бюллетеней, чем было записано в тетради для выездного голосования, очевидно, что там были и эти 86 человек, которых я "просмотрел" в конце.

Я прекрасно понимаю председателя избирательной комиссии — ему просто необходимо было набрать эти 50%, чтобы считать выборы состоявшимися. Я вот только не понимаю наших граждан, ведь они совершенно не желают выбирать своих представителей: ведь если бы на выборы приходили не только пенсионеры (а они в основном и составили эти 40 процентов пришедших), а и остальные слои населения, то, может быть, избирательным комиссиям и не пришлось бы докладывать недостающий процент.

Неужели мы так и будем друг другу рассказывать сказки: правительство нам — о росте благосостояния, а мы им — о любви и уважении?

С уважением —
Сергей БАРДЮКОВ.
Витебск.

Спыніць антысемітызм!

Заява Выканаўчага Бюро Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народная Грамада)

Падпал сінагогі ў Мінску, які адбыўся ў ноч з 10 на 11 красавіка, чарговы раз засведчыў, што антысемітызм становіцца фактарам палітычнага жыцця ў Беларусі. Тое, што антысеміцкі надпіс на сцяне іудзейскай святыні паказвае на прыналежнасць яго аўтараў да праімперскіх расійскіх сіл, не можа быць суцяшэннем для дэмакратычнай грамадскасці Беларусі.

Нельга не звярнуць увагі на тое, што злачынства ўчынена ў той час, калі ва ўсім свеце рыхтаваліся ўшанаваць памяць ахвяр Халакосту — вынішчэння нямецкімі нацыстамі і іх памагатымі 6 мільёнаў яўрэяў у акупаваных краінах Еўропы, у тым ліку і ў Беларусі.

Абражаны нацыянальныя і рэлігійныя пачуцці і годнасць нашых суграмадзян. Абражана ўся Беларусь, якая цяпер паўстае перад светам як краіна ваяўнічага антысемітызму, нацыянальнай і рэлігійнай нецярпімасці.

Небяспечна тое, што ў вышэйшых дзяржаўных структурах гэты акт вандалізму, як і ранейшыя, не атрымаў належнай ацэнкі.

Выканаўчае Бюро Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народнай Грамады), выказваючы салідарнасць з грамадзянамі яўрэйскай нацыянальнасці і іудзейскага веравызнання, лічыць, што наспела неабходнасць стварэння антыфашысцкай арганізацыі ў Беларусі.

Толькі супольнымі намаганнямі людзей розных нацыянальнасцей і вызнанняў можна спыніць антысемітызм і фашызм.

Большинство населения Беларуси с тревогой и непониманием относится к действиям руководства по втягиванию страны в балканскую войну

Состоялось совместное заседание Высшего Совета и Центрального комитета Либерально-демократической партии Беларуси, на котором была дана политическая оценка событиям на Балканах.

Решительно осуждая военные действия США и блока НАТО как способ разрешения возникшего этнического кризиса, руководство ЛДП не снимает ответственности за происходящее с президента СРЮ господина Милошевича, националистическая политика которого создала взрывоопасную обстановку в регионе. Попытка любой ценой сохранить свою власть и желание удовлетворить свои личные амбиции нанесли сильнейший удар системе европейской безопасности. Таким образом, сербский и албанский народы стали заложниками диктаторского режима Милошевича и деструктивных, агрессивных кругов Северо-Атлантического альянса, пытающихся использовать конфликт в своих геополитических целях.

Высший Совет ЛДП выражает серьезную озабоченность попыткой руководства Югославии в интересах узкого круга правящей элиты втянуть Республику Беларусь и Российскую Федерацию в балканскую войну. Президент Милошевич, его последователи и сторонники от прокоммунистических, лжепатриотических кругов как в Республике Беларусь, так и в России, методом спекуляции на исторически сложившихся братских отношениях между нашими народами разыгрывают политическую карту с целью осуществить красно-коричневый реванш.

По информации, поступающей от руководства региональных организаций ЛДП, большинство населения Республики Беларусь с особой тревогой и непониманием встретило заявление руководства нашей страны и Российской Федерации о желании заключить в создавшейся обстановке тройственный союз, который, по нашему мнению, не имеет ни политической, ни экономической перспективы.

Как показали последние события, внешняя политика Республики Беларусь, идущая в фарватере политики прокоммунистического правительства России, ведет к угрозе потери суверенитета Республики Беларусь, нарушает ее Конституцию и ведет к полной международной изоляции.

Высший Совет и Центральный комитет ЛДП обращаются к руководству Республики Беларусь с требованием пересмотреть свою позицию в отношении югославского конфликта и руководствоваться в своих внешнеполитических действиях исключительно интересами нашей суверенной страны, всего белорусского народа.

А.Г.РАБОТАЙ,
заместитель председателя ЛДП, начальник Главного идеологического управления ЛДП.

Стоп-кадр

"Влюбленные".

Фото Анастасии ШУБА.

Объем экспорта снизился

Внешнеторговый оборот республики в первом квартале нынешнего года был равен 1644,2 миллиона долларов в текущих ценах. Как сообщили корреспонденту БелТА в Министерстве статистики и анализа, это составляет 65,4 процента к аналогичному прошлогоднему периоду. Объем импорта товаров опережает экспортные поставки, в результате чего образовалось отрицательное сальдо внешнеторгового оборота, равное 83 миллионам долларов.

Кроме того, увеличился удельный вес бартерных операций.

По данным статистиков, свыше половины всего белорусского экспорта составляет объем товарооборота с Россией. Среди остальных наиболее значимых торгово-экономических партнеров — Германия, Украина, Польша, страны Балтии.

БелТА.

Як жывеш, глыбінка?

Драгічынскія замалёўкі

Часам можа паказацца, што актуальнае палітычнае жыццё віруе толькі ў сталіцы ды яшчэ некалькіх вялікіх гарадах нашай краіны. Аб правінцыі часта забываюцца. А тым часам традыцыі барацьбы за "зямлю і волю", дбайна схаваныя ў душах людзей за гады камуністычнага панавання, зараз адраджаюцца ў свядомасці жыхароў невялікіх беларускіх мястэчкаў. Беларускае Палессе, асабліва яго частка, якую далучылі да Усходняй Беларусі толькі ў 1939 годзе, унікальны з гэтага пункту гледжання рэгіён. Са сваімі непаўторнымі традыцыямі, мовай, культурай. Адно з мястэчкаў заходнебеларускага Палесся, якое я наведаў, — дваццацітысячны Драгічын, што месціцца паміж Брэстам і Пінскам.

Традыцыі

Калі ў гутарцы з Канстанцінам Мысліўцом і Васілём Пракопчыкам — сустаршынямі мясцовай арганізацыі Беларускага народнага фронту, якая, дарэчы, налічвае каля дзвюх сотняў чалавек, — мы пачалі гаварыць пра традыцыі вызвольнага руху на драгічынскай зямлі, аказалася, што адлік тут вядуць з канца XVIII стагоддзя. З таго часу, калі каля Драгічына касцюшкаўскія атрады вялі цяжкія баі з сувораўскімі карнікамі. Амаль праз 70 гадоў, падчас паўстання Кастуся Каліноўскага, у маёнтку Людвінава, каля Драгічына, Алаіза Ажэшка арганізавала з мясцовых жыхароў паўстанцкі атрад.

У нашым стагоддзі, калі пасля другой сусветнай вайны бальшавікі пачалі прымушаць мясцовых жыхароў да калектывізацыі, ім прыйшлося спазнаць моцнае супраціўленне палешукоў. Сталыя людзі, якія добра памятаюць тыя часы, кажуць, што старшыні мясцовага выканкама і сельсаветаў па начах хаваліся ў бульбяных ямах, баючыся народнай помсты. Апошніх трох змагароў, сярод якіх была і жанчына, атрад НКУС забіў на хутарах Брашэвіцкай Вулькі каля Драгічына ажно ў 1952-м годзе. Сапраўды, у Драгічыне на недалёкай брацкай магіле сярод імёнаў салдатаў, якія загінулі падчас вызвалення горада ад гітлераўцаў, можна пабачыць і прозвішчы чэкістаў, якія загінулі тут праз 5—7 гадоў пасля сканчэння вайны. Пра змагароў мясцовыя людзі нават склалі песню, словы якой захоўваюцца ў архіве мясцовай арганізацыі БНФ. На жаль, на момант майго прыезду ў Драгічын усю сваю дакументацыю разам з архівам апазіцыянеры на час прэзідэнцкай кампаніі вымушаны былі закапаць, баючыся вобыскаў ды канфіскацыі...

Савецкая "спадчына"

Яшчэ ад савецкіх часоў у Драгічыне застаўся помнік Леніну, абкладзены мармуровымі плітамі, якія былі ўзятыя са знішчаных яўрэйскіх могілак. Цяпер, калі пліты адвальваюцца, на іх можна прачытаць імёны нябожчыкаў.

Побач з правадыром стаіць пяціпавярховы дом, пабудаваны на месцы пахавання венгерскіх жаўнераў, якія загінулі тут падчас другой сусветнай вайны.

У будынку былога касцёла размяшчаецца [illegible]. Ні адна з вуліц горада не носіць назвы нацыянальнага дзеяча альбо выбітной падзеі з беларускай гісторыі. Мясцовы выканкам адмовіўся ад прапановы мясцовых актывістаў даць адной з новых вуліц імя сваёй зямлячкі Алаізы Ажэшкі. Каля вуліцы перайначылі на іншую назву, — вуліца стала "Пясчаной".

Сучаснасць

Беларускі народны фронт — сёння самая моцная палітычная сіла ў Драгічыне. Але акрамя палітычнай дзейнасці, фронтаўцы шмат займаюцца вырашэннем надзённых праблем жыхароў горада. Часта, каб дабіцца праўды, людзі звяртаюцца за дапамогай менавіта да фронтаўцаў. Драгічынцы памятаюць, як яшчэ напрыканцы васьмідзесятых гадоў цяперашнія лідэры мясцовай апазіцыі не далі ўзвесці ў Драгічыне вялікі біяхімічны завод, які мог знішчыць навакольнае асяроддзе на дзесяткі кіламетраў.

Па словах старшыні мясцовай Рады БНФ Канстанціна Мысліўца, які сам працуе на зямлі, шмат увагі ў арганізацыі надаецца вёсцы, бо Драгічыншчына — сельскагаспадарчы край. На ягоную думку, калі б хоць адзін раз тыя грошы, што дзяржава штогод марнуе на падтрымку стратных калгасаў у раёне, даць фермерам, то ў наступным годзе не было б праблем з прадуктамі. Але, захоўваючы калгасы (у раёне іх 18), якія, дарэчы, даюць усяго 5 працэнтаў ад паступлення ў мясцовы бюджэт, улады адначасова ставяць фермераў у такія ўмовы, што амаль кожны з іх вымушаны адмаўляцца ад зямлі.

Сябры мясцовай арганізацыі БНФ прапанавалі ўладам ствараць агульныя намаганні нешта накшталт МТС, каб кожны прыватнік мог карыстацца патрэбнай тэхнікай, але гэтую ініцыятыву адразу "зарубілі", маўляў, лепш няхай ідуць у калгасы і вымольваюць там тэхніку. У некаторых калгасах сялян нават прымушаюць здаваць у калгас малако па нізкім кошце. Калі хтосьці адмаўляецца — не даюць сотні, тэхнікі, корму... Драгічынскім сялянам, што працуюць у калгасах, як і ў часы прыгону, ніхто не плаціць, хаця яны і даюць усё, як "прыгонныя" калгаснікі.

Выбары

У Драгічыне існуе свая тэрытарыяльная камісія па выбарах прэзідэнта. Нягледзячы на спробы мясцовых улад дэскрэдытаваць выбарчую кампанію, яна працуе. Толькі за вылучэнне кандыдатам у прэзідэнты Зянона Пазьняка на Драгічыншчыне падпісаліся больш за тысячу чалавек.

Спадзяванні

Правёўшы пэўны час у невялікім палескім горадзе Драгічыне, я зразумеў, што, нягледзячы на ўсе цяперашнія праблемы, тут вераць у лепшае будучае сваёй краіны, спадзяюцца на свае сілы і памятаюць пра свае карані. Бо вядома, хто памятае мінулае, у таго ёсць будучыня...

Аляксей ДЗІКАВІЦКІ.

Закулисье

Четвертый министр

Президент Лукашенко освободил от должности министра спорта и туризма Николая Ананьева, назначив на его место Евгения Ворсина. За пятилетний срок правления первого белорусского президента Евгений Ворсин стал уже четвертым главой спортивной отрасли.

Оценивая этот факт, необходимо брать во внимание как минимум два фактора. Во-первых, президент Беларуси — необычный президент. Он еще и президент Национального олимпийского комитета Беларуси. Он играет в футбол, хоккей, теннис, бегает на лыжах и коньках, ревизирует спортивные объекты, возводит хоккейные дворцы... Во-вторых, Александр Григорьевич часто любит повторять, что для поднятия престижа Беларуси на международном уровне чемпионы мира и Европы делают куда больше, чем наши дипломаты.

И в самом деле, сейчас спорт стал необычайно престижным. Лучших из лучших знают во всем мире. Вошло в обычай победителям заканчивать дистанцию, когда это возможно, с национальным флагом в руке. Да и события меньшего масштаба порой вызывают обилие страстей. Свежий пример — сенсационная ничья национальной команды Беларуси по футболу с соперниками из Италии. И хотя это был всего лишь отборочный матч европейского первенства, разговоры о нем не утихали еще долго.

Итак, главный белорусский спортсмен — он же президент страны. Помнится, когда Александра Лукашенко избирали председателем Национального олимпийского комитета, главным аргументом в его пользу было то, что спортсмены и тренеры получат от главы государства огромную всестороннюю помощь. А уж они в ответ не подкачают — будут завоевывать медаль за медалью.

Увы, все это оказалось лишь сладкой мечтой. По большому счету, сегодня мирового признания добились лишь наши биатлонисты. Да и их достижения — развитие того, что было заложено еще в советские времена, когда построили "Раубичи". А вот в таких исконно наших видах спорта, как фехтование, гребля на байдарках и каноэ, женская спортивная гимнастика и некоторых других, где белорусы всегда были в числе первых, теперь провал за провалом. Странная получается ситуация — дважды президент требует как можно больше медалей, а на деле их все меньше и меньше.

В итоге получается, что вместо растущего имиджа он наоборот начинает падать. И тогда, естественно, ищут виноватых. Но поскольку всем хорошо известно, что наш президент никогда и ни в чем не ошибается, то "шкуру дерут" с министра.

Первым, кто возглавлял спортивную отрасль Беларуси при нынешнем президенте, был Владимир Рыженков. Он достался главе государства в наследство от команды Кебича. Вместе с Мясниковичем, Лингом и другими персонами Рыженков быстренько сориентировался в ситуации. Поскольку в начале президентской карьеры спорт не был еще столь любимым детищем Александра Григорьевича, Рыженков (к тому же свой — из Могилевской области) жил более-менее спокойно. Пока вдруг внезапно не умер от инсульта.

Его сменил другой Владимир — Макейчик. У него, как шутили, карьера была бумажной: хоккеист в Институте физкультуры, комсомольский работник после окончания вуза, затем — Министерство образования и Совмин, где он курировал физическую культуру и спорт. Макейчику можно посочувствовать. Он попал на должность как раз в то время, когда у Лукашенко прорезался необычайно огромный интерес к спорту. В итоге получалось, что у одной отрасли оказалось сразу два куратора: президент и министр. Понятно, что многие решения Макейчика Лукашенко как человек, по его собственному утверждению, глубоко разбирающийся в спорте, не считал правильными. Естественно, что на высшем посту в спортивной отрасли Макейчик удержался всего год, посадил на этом деле сердце и в итоге пребывает сейчас в скромной должности помощника заместителя председателя Палаты представителей.

Владимира Макейчика сменил Николай Ананьев. У него те же могилевские корни; до назначения он поработал в должности помощника президента по вопросам физической культуры и спорта. По всем статьям, как говорится, человек свой. Но и он проработал столько же, сколько и предшественник. Официальных комментариев к увольнению Ананьева пока нет. Возможно, его отставка каким-то образом связана с арестом за получение взяток директора Олимпийского фонда Валентина Филипповича. В кулуарах идет разговор, что Филиппович якобы назвал среди тех, кому он передавал получаемые доллары, и тогдашнего министра Ананьева. Возможны и другие причины. Но главное, думается, все же отсутствие реальных спортивных достижений.

Новый министр пока точь-в-точь повторяет карьеру министра Макейчика. Точно так же играл в хоккей, точно так же учился в Институте физкультуры, точно так же был на общественной работе, точно так же сидел в кабинетах Министерства образования и Совмина, где, естественно, курировал физкультуру и спорт. Это весьма примечательно, потому что Лукашенко в свое время нередко укорял Макейчика в том, что тот не знает реальной жизни. Тогда спрашивается: где же логика в назначении Ворсина?

Авторитетные ветераны белорусского спорта, с которыми мне довелось побеседовать что называется по горячим следам президентского указа, не скрывают того, что они не ждут от нового министра ничего реального. По их рассказам, физкультура и спорт сейчас у нас в запустении. Все внимание уделяется лишь нескольким видам спорта, среди которых в первую очередь называют хоккей и биатлон. Все остальное прозябает и разваливается. Как знаменитые "Стайки", Дворец водных видов спорта, легкоатлетический манеж "Динамо", другие известные объекты... Ведущие спортсмены и тренеры при первой оказии стараются уехать в США, Австралию, Швецию, Германию, а те, кто менее талантливы, торопятся хотя бы в Россию, Польшу, Чехию...

Гремевшая своими спортивными достижениями на весь Советский Союз Беларусь из года в год сдает позиции. В спорте идут те же процессы, что и в сельском хозяйстве, в пенсионном обеспечении, в науке, в культуре. Показательно, но даже дважды президенту не удается реально поднять хотя бы одну отрасль. Поэтому сегодня о спорте в Беларуси нельзя даже сказать, что он составляет то исключение, которое подтверждает общее правило.

Владимир ГЛОД.

Ну и ну!

Репрессии властей увеличивают ряды оппозиции

26 марта 1999 года в столице состоялся несанкционированный митинг в парке Горького. Шествия, митинги, пикеты, в том числе и проводимые наперекор решениям властей, давно уже на Беларуси никого не удивляют. Однако данная политическая акция была из ряда вон выходящая. Но не по количеству митингующих, не по предъявляемым требованиям, а по составу участников. Несанкционированное политическое мероприятие проводили партии и общественные организации, которые до сего времени внутреннюю политику первого белорусского президента поддерживали безоговорочно (!).

Организовали политическую акцию протеста члены руководства Коммунистической партии Чикина и Патриотической — Баранкевича. Активное участие в митинге приняли руководители и ряда общественных организаций: ветеранской — Новиков, ДСПС — Школьников... Причина проведения несанкционированного политического мероприятия понятна — президентский закон "О собраниях, митингах, уличных шествиях, демонстрациях и пикетировании" не соответствует статье 62 Конституции Республики Беларусь, поскольку существенно ограничивает свободу граждан на проведение политических акций и на участие в них.

Два года понадобилось руководителям названных партий и организаций, чтобы выступить против "законов", принимаемых не избранным народом Национальным собранием. А это уже своего рода переход в оппозицию к нынешнему режиму. Что ж, как говорится, лучше поздно, чем никогда.

Традиционный "жандармский хапун" участников митинга на тот раз не проводился. Тем не менее протоколы на организаторов несанкционированной акции — генерала Баранкевича (Патриотическая партия) и Надежду Новицкую (КПБ) — о нарушении политической статьи (167^1 КоАП) составили. А 29 марта 1999 года суд Партизанского района столицы озадачил виновников пятью и тремя миллионами штрафа соответственно.

Минский городской совет ДСПС направил президенту Лукашенко письмо с предложением (а по существу, требование) изменить нарушающий права человека Закон "О собраниях, митингах, уличных шествиях, демонстрациях и пикетировании".

Остается предположить, что, возможно, не за горами время, когда дэЭспэЭсовцы станут и под бело-красно-белый флаг сопротивления тоталитарному режиму.

Валерий АЛЕКСЕЕВ.

Позиция

Вхождение Беларуси в состав России обойдется белорусам в 8,3 миллиарда долларов

Государственный долг России составляет величину порядка 140 миллиардов долларов, или примерно 1000 долларов на каждого россиянина. Напомню, что государственный долг выплачивается за счет налогов и сборов с физических и юридических лиц.

Государственный долг Беларуси примерно 1 миллиард долларов, или где-то 100 долларов на каждого белоруса. При образовании единого государства население его увеличится на 7 процентов, а общий государственный долг практически не изменится. Следовательно, каждый гражданин такого государства будет должен 930 долларов. Таким образом, белорус за "удовольствие" жить в таком едином государстве должен будет выплатить дополнительно 830 долларов, а все 10 миллионов жителей — 8,3 миллиарда.

Наверное, стоит потратить эти деньги на что-нибудь более полезное.

Алим ВЕЧЕР.

Кінематограф "Эдэм" штабс-капітана Манастырскага...

Сёння цяжка вызначыць, чаму ў далёкім 1914 годзе адстаўны штабс-капітан Манастырскі на ўласныя грошы пабудаваў першы ў Гродне прыватны кінематограф і назваў яго "Эдэм". Відаць, зразумеў раней вядомага расійскага палітыка, свайго сучасніка, што самым важным мастацтвам для нас з'яўляецца кіно. А можа, хацеў наблізіць 43 092 тагачасных жыхара горада па культурным ўзроўні да еўрапейскіх сталіц. З розумам быў чалавек.

У 1940 годзе новыя савецкія ўлады ў Заходняй Беларусі змянілі надта ўжо ж біблейскую назву на больш адпаведную часу — "Чырвоная зорка". Не хацелі весці народ да райскага жыцця, а пракладвалі шлях да камуністычных даляглядаў. Гэтая шыльда захавалася да нашых дзён.

Між тым адзін са старэйшых у краіне кінатэатраў не здае пазіцый. Па выніках мінулага года сярод гродзенскіх пяці іншых быў на другім месцы па даходах. Тут не цураюцца новых формаў работы з гледачамі. Працуе клуб праблемнага фільма "Ракурс". Паўнюткую залу збіраюць папулярныя ў мінулым кінастужкі.

Летась кінатэатры горада наведалі больш ста тысяч аматараў кіно. Па нашых цяжкіх часах гэта нямала.

85 гадоў служыць свайму прамому прызначэнню кінематограф "Эдэм" штабс-капітана Манастырскага. А назва, пагадзіцеся, гучыць сучасна...

Антон ЛАБОВІЧ.

г.Гродна.

Демократия по-белорусски

Белорусские адвокаты молча взирают, как третируют их коллег

В мире наиболее неблагополучными профессиями считаются профессии полицейского и журналиста. В сегодняшней Беларуси все иначе. Похоже, что на первое место по опасности для жизненного благополучия выдвигается у нас профессия "нячэснага" адвоката (того, кто берется защищать неугодных властям граждан).

Вот только некоторые, широко известные общественности фамилии юристов, которые уже лишены возможности работать по специальности, а именно — заниматься адвокатской практикой: Мечеслав Гриб, Василий Капитан, Гарри Погоняйло...

Начались гонения в отношении защитника "канувшей в воду" опальной Тамары Винниковой. Ее адвоката — Людмилу Ульяшину — терзают многочасовыми допросами и обысками. Схватили ее, как преступницу, допрашивали, правда, как свидетельницу. Но белорусская издевательская следственная практика такова, что вчера — ты свидетель, завтра — уже обвиняемый.

Уголовно-процессуальный кодекс не наделяет органы дознания и предварительного следствия правом проведения обыска по месту жительства и работы свидетеля, а принудительный привод свидетеля допускается лишь в случае неявки последнего по вызову без уважительной причины (статья 67 УПК). Более того, адвокат не имеет права быть свидетелем по делу своего подзащитного (статья 53 УПК). Но, как видим, белорусские правоохранительные органы с процессуальными нормами явно не в ладах.

А вот в отношении защитника другого неугодного властям человека — Василия Старовойтова — уголовное дело уже возбудили. Адвоката Веру Стремковскую обвинили в совершении преступления по статье 128 УК. Одно из ее ходатайств в ходе судебного процесса по делу председателя АО "Рассвет" расценили как клевету. Только опять же преследователи, похоже, даже не глянули в "святцы", то бишь в Уголовный кодекс.

А ведь там клеветой называется распространение заведомо ложных и позорящих другое лицо измышлений **в печатном или иным способом размноженном произведении или в анонимном письме**. И потому официальное ходатайство, поданное в ходе судебного процесса, под понятие "клевета" никак не подпадает. И очень даже интересно, как это у адвоката В.Стремковской в нарушение статьи 53 УПК будут требовать разглашения сведений, сообщенных ей в связи с осуществлением защиты?

Противозаконность действия властей, как говорится, налицо. Непонятно только, почему молчат многочисленные коллегии адвокатов и другие объединения юристов? Неужели придерживаются жизненных правил премудрого пескаря?

Валерий ЩУКИН,
правозащитник.

І ў Беларусі адкрыўся свой "Тэрмаклуб"

Сучаснае энергазберагальнае абсталяванне беларускіх прадпрыемстваў і вытворцаў шэрага краін Еўропы прадстаўлена ў фірменным салоне-магазіне "Ацяпленне і водазабеспячэнне". Гэта першы ў рэспубліцы такі салон, што адкрыўся ў Мінску па вуліцы Маякоўскага. Ва ўрачыстай цырымоніі яго адкрыцця прынялі ўдзел прадстаўнікі шэрага міністэрстваў і ведамстваў, банкаў, Мінгарвыканкама, замежныя госці.

Стварэнне такога магазіна мае вялікае значэнне не толькі для сталіцы, але і для рэспублікі ў цэлым, адзначылі спецыялісты, бо энергазберажэнне вызначана ўрадам рэспублікі як адна з галоўных умоў паспяховага сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны.

Як стала вядома карэспандэнту, салон-магазін створаны беларускім прадпрыемствам "Эй-Сі-Ві". Тут прадстаўлена сучаснае энергазберагальнае абсталяванне вядучых вытворцаў Беларусі, Бельгіі, Германіі, іншых краін Еўропы. Дэманструюцца ацяпляльныя катлы розных мадыфікацый, гарэлачныя ўстройствы, радыятары, электраводанагравальнікі і іншая сучасная тэхніка, аснашчаная сістэмамі аўтаматычнага рэгулявання, што дае магчымасць, напрыклад, працаваць па зададзенай праграме ў залежнасці ад умоў надвор'я.

Тэрэза ХАЮЦІНА.

Нечаканы пагляд

Не трэба нам такіх камуністаў, якія любяць беларускае сала і ненавідзяць беларускую незалежнасць

Я — камуніст і не хаваю гэтага. Але я — беларус і ўсім сэрцам люблю сваю Бацькаўшчыну. І таму не магу зразумець і апраўдаць так званых камуністаў партыі Чыкіна, якія не ведаюць і не хочуць ведаць беларусскую гісторыю, культуру, мову, не паважаюць і не любяць іх, а правільней сказаць, адмаўляюць і змагаюцца з імі (прычым гэта чамусьці зусім не перашкаджае ім любіць беларускае сала і бульбу).

Мала таго, таварыш Чыкін і $К^0$ не жадаюць ведаць не толькі нічога беларускага, а і... твораў самога У.Леніна, якому нібыта пакланяюцца і не забываюць пакласці да помніка кветкі ў святочныя дні. Фарысейства ўсё гэта! Бо каб было інакш, то, лічу, не рабіўся б на Беларусі здзек над беларушчынай пад кіраўніцтвам ранейшых і цяперашніх камуністычных правадыроў-цемрашалаў.

Сам я грунтоўна вывучаю тэорыю нацыянальнага пытання, у тым ліку і выказванні класікаў марксізму аб Беларусі. Знаходжу ў іх нямала слушнага — хаця нельга не прызнаць, што ў далейшым, пры спробах увасаблення тэорыі ў жыццё, многія іх пастулаты прыходзілі ў супярэчнасць з практыкай кіраўнікоў партыі бальшавікоў і Савецкага Саюза.

Першыя ленінскія ўпамінанні аб Беларусі і беларускім пытанні (а іх больш за 150) адносяцца яшчэ да 1895 года. І ў далейшым, гаворачы аб праве кожнай нацыі атрымліваць адукацыю і развіваць культуру на роднай мове, Ленін падкрэсліваў, што пытанне аб мовах — гэта зусім не вузкае моўнае пытанне, а выяўленне адносін да нацыянальнай культуры і носьбіта мовы — народа, пытанне яго незалежнасці і суверэнітэту. У сувязі з вынікамі перапісу пачатковых школ у Расійскай імперыі 1911 года ён абураўся: дзе беларускія і ўкраінскія школы? Чаму няма вышэйшых нацыянальных устаноў? (Соч., т.24, стр.195) Ён лічыў, што Расія ніколі не здолее стаць дэмакратычнай, пакуль не прызнае раўнапраўнымі беларусаў і ўкраінцаў, іншыя народы з іх культурнай спадчынай і гісторыяй самабытнага развіцця (т.24 стр.325).

Ленін рэзка выступаў супраць вялікадзяржаўнай палітыкі насаджэння рускай мовы сярод іншых народаў (артыкулы "Либералы и демократы о вопросе о языках", "О национальной гордости великороссов" і інш.). "Социал-демократы, — пісаў У.Ленін, — должны требовать... неотложного восстановления полной свободы Украины и Белоруссии" (т.34 стр.299). Ён адмаўляў вялікадзяржаўны шавінізм, грэблівыя адносіны "российского держиморды" да нацыянальных культур іншых народаў, недаацэнкі іх нацыянальных інтарэсаў. І грамадскія рухі за іх правы ён ніколі не называў нацыяналістычнымі, а толькі — нацыянальнымі. Бо быў упэўнены, што кожны народ можа развівацца толькі на сваёй нацыянальнай глебе, у сваіх гістарычных формах, увабраўшых усё багацце непаўторных фарбаў, традыцый, вызваленчых ідэй. Расійскае самадзяржаўе і чарнасоценцы, рускія нацыяналісты, гаварыў ён, "пытаются удовлетворить свои интересы путем грубо националистической политики, направленной против более культурных областей", у ліку якіх ён называў і "Северо-Западный край" (т.21, стр. 126, 136).

У кастрычніку 1917 года Ленін патрабуе "восстановления полной свободы" і незалежнасці "для Финляндии, Украины, Белоруссии", прытрымліваючыся погляду К.Маркса і Ф.Энгельса аб тым, што гэтыя краіны (і Беларусь сярод іх) былі заваяваны Расіяй, а да таго мелі ўласную дзяржаўнасць.

Як бачым, сённяшнія "ленінцы" (чыкінцы) бяруць у творах свайго правадыра толькі тое, што ім выгадна. А астатняе — дзяржаўнасць, нацыянальную свабоду, школу, мову здаюць у архіў. Гэтаксама, як калісьці другі "верны ленінец", М.Хрушчоў, падчас наведвання Беларускага дзяржаўнага універсітэта заявіў: хто раней развітаецца з роднай мовай на карысць рускай, той, маўляў, хутчэй прыйдзе да камунізму... А хутка за гэтым кіраўніцтва Беларусі атрымала ўказанне аб пераводзе школ, тэхнікумаў, ВНУ на рускую мову навучання. І гэты працэс пайшоў хуткаснымі тэмпамі.

Калі глянеш вакол, дык упэўніваешся, што ўказаннямі тагачаснага камуністычнага боса кіруюцца ўлады сённяшняй Беларусі. На такіх ганебных пазіцыях стаіць і партыя Чыкіна. Я мяркую, што прыспеў час яднання ўсіх разумных людзей, сапраўдных патрыётаў Беларусі — незалежна ад іх палітычных поглядаў і партыйнай прыналежнасці — у адстойванні і абароне ўсяго, што дорага беларускаму народу і робіць яго адметным у супольнасці народаў свету. Бараніць дзяржаўнасць, незалежнасць і свабоду краіны, над якой навісла пагроза знішчэння, — святы абавязак кожнага.

Леанід ЦЫГАНКОЎ,
член КПСС з 1958 года,
пенсіянер.

Народная Воля 23 КРАСАВІКА 1999 г.

Дайджест

Сербы ищут спасения. Их взоры устремлены на Восток

Решение Югославии о формальном присоединении к союзу России и Беларуси вряд ли немедленно изменит военный расклад сил в этом регионе.

Лидер Радикальной партии и вице-премьер правительства Войслав Шешель не мог скрыть своей радости после того, как югославский парламент проголосовал за вступление Югославии в свободный союз с Россией и Беларусью. Два года понадобилось этому крайне правому националисту и бывшему руководителю милицейского отряда "Белые орлы", "прославившегося" своими этническими чистками по всей территории Боснии, чтобы одержать эту пропагандистскую победу.

Перед войной Шешелю удалось несколько раз приехать в Минск и Москву, встретиться с братьями "по крови и по разуму" — белорусским президентом Александром Лукашенко и Владимиром Жириновским. При этом Лукашенко всегда настолько выделяется своей радикальной позицией, что даже Россия чувствовала отвращение, сотрудничая с ним.

В конце января Югославия получила статус постоянного наблюдателя в российско-белорусском союзе. Теперь, если их заявка на вступление будет одобрена, югославская сторона станет полноправным членом политического, экономического, а в перспективе и военного союза.

Раньше правительство президента Слободана Милошевича осторожно относилось к идее вступления в славянский союз — что могут дать Сербии два обанкротившихся государства, состоящие в "хромающем на обе ноги" союзе. Противником инициативы Шешеля также была прозападная Сербская обновленная партия во главе с Вуком Драшковичем.

Однако все изменилось с началом натовских бомбардировок: Сербия оказалась в таком положении, когда ей нужны любые друзья. Каждый вечер государственное телевидение подробно рассказывает о визитах поддержки, которые совершают в Сербию политики и делегации иностранных государств. Среди них есть и организации, известные своей радикальной антизападной позицией, которые регулярно направляются с "мирными миссиями" в Белград. Так, на выходные в Белград наведались российские казаки и пообещали прислать конницу для защиты Сербии.

Милошевич назвал вчерашнее голосование "великим историческим шагом в деле обеспечения безопасности Югославии", хотя и не почтил своим личным присутствием парламентский зал, украшенный мраморными колоннами и ореховым деревом, — его власть давно уже держится на "харизме отсутствия". А вот парламент непокорной Черногории — единственной республики, кроме Сербии, в составе югославской федерации — объявил это голосование незаконным.

У входа в зал заседания Шешель злорадствовал перед окружившими его журналистами и телерепортерами: "Этот союз все расставил на свои места. Теперь все снова будет нормально".

Сербский певец славянского братства был единственным политиком, кто выступал перед собранием без бумажки. Он говорил громко и уверенно: "Мы принимаем долгосрочное, стратегически важное решение о присоединении к союзу России и Беларуси. Наше будущее на востоке. Американские бомбы и ракеты просто ускорили принятие этого решения. Нет ни одного православного, нет ни одного патриота, кто не обратил бы свои взоры к нашей Матери... Мать-Россия не оставит нас одних в этом мире. НАТО, рано или поздно, сломает себе зубы и капитулирует".

Шешель не сомневается, что Венгрия, Польша и Чехия — новые члены НАТО, а сейчас и кандидаты на вступление в Европейский Союз — скоро разочаруются в своих ожиданиях. "Эти государства, которые так легко пошли на поводу у западных стратегов, уже сейчас ощущают на себе негативные последствия такого решения, — заявил он. — Запад лишь хочет разорить их".

По его словам, теперь, когда Штатам не удалось покорить Югославию с помощью воздушных бомбардировок, они попытаются использовать албанцев, румын, болгар и венгров вместо американских пехотинцев.

Жители Белграда восприняли новость о новом союзе с Россией и Беларусью неоднозначно. Десятилетиями маршал Тито сводил "на нет" все попытки Москвы вмешиваться во внутренние дела Югославии. К тому же некоторые сербы опасаются возрастающего влияния России не меньше, чем доминирования Соединенных Штатов.

Но все же идея православного славянского союза привлекла внимание многих. Несмотря на прозвучавшее на днях в югославском парламенте, новый союз вряд ли повлечет за собой какие-либо серьезные военные последствия. От Белграда до Москвы 1900 километров, до Минска — 1200. Задержав российский конвой из 75 автомобилей с топливом и гуманитарной помощью для Сербии, Венгрия показала, в какой изоляции на самом деле оказался Белград.

Подготовил по материалам зарубежной печати

Александр СИЛИЧ.

Напярэдадні

Ад Бона да Ізерлона

У гэтыя дні Беларускі камітэт міру нагадвае нейкі штаб напярэдадні важнай падзеі. Ідзе падрыхтоўка буйнога дэсанта ў Германію, які прыме там удзел у чарговым традыцыйным "Тыдні міру". Пра будучую падзею нам расказвае старшыня гэтай грамадскай арганізацыі Іван КІРЫЧЭНКА.

— Іван Сямёнавіч, якое значэнне надаецца ў самой Германіі згаданым "Тыдням міру"?

— Даволі важнае. Мерапрыемствы, якія праходзяць у іх рамках, шырока асвятляюцца ў друку; прадстаўнікоў нашай дэлегацыі прымаюць бургамістры шэрагу гарадоў; праводзяцца грунтоўныя дыскусіі з дэпутатамі, актывістамі грамадскіх рухаў ФРГ. На гэты раз плануецца прыём нашай дэлегацыі ў бундэстагу (парламенце) Германіі.

— Чым тлумачыцца такая ўвага да гэтага мерапрыемства?

— Найперш, таму, што яно праходзіць у рамках народнай дыпламатыі. А яна ж — надзейны падмурак міжнародных зносін. Фінансуюць правядзенне сустрэчы самі яе ўдзельнікі, так сказаць, з уласнай кішэні. Дыскусіі вядуцца не толькі на канферэнцыі, у высокіх кабінетах, але і ў сем'ях. У сям'і нямецкага франтавіка мінулай вайны нярэдка гасціць наш ветэран. Ім ёсць што ўспомніць і добра падумаць пра будучае. Так што ў ходзе падобных сустрэч закладваюцца новыя сардэчныя адносіны.

— Якая праграма сёлетняга "Тыдня міру"?

— Ён пачнецца канферэнцыяй аб праблемах умацавання бяспекі ў Еўропе. У дыскусіі выказалі згоду прыняць удзел вядомыя дзеячы і навукоўцы абедзьвюх краін, дэпутаты розных узроўняў. Мяркуецца, што будуць закрануты такія пытанні, як гісторыя ўзаемаадносін Германіі і Беларусі, вырашэнне сацыяльных праблем у абедзвюх дзяржавах.

Плануецца таксама сумесная служба ў храме, сумесная праца па добраўпарадкаванні могілкаў, на якіх пахаваны савецкія воіны. Затым нашы ўдзельнікі раз'едуцца па сем'ях, у якіх яны правядуць некалькі дзён і дзе глыбей пазнаёмяцца з жыццём грамадзян ФРГ. Завершыцца тыдзень прэс-канферэнцыяй для журналістаў нямецкіх сродкаў масавай інфармацыі.

— Відаць, будзе закрануты і балканскі крызіс?

— Безумоўна. Да ўдзельнікаў семінара будзе даведзены змест заявы Беларускага камітэта міру аб югаслаўскай вайне, якая апублікавана ў беларускай прэсе. Мы лічым, што неабходна аб'яднаць усе сілы на захаванне міру і бяспекі на нашым кантыненце.

— Хто ж будзе прадстаўляць нашых народных дыпламатаў?

— У дэлегацыі — сорак чалавек. Сярод іх — працаўнікі палёў Капыльшчыны, работнікі вытворчага аб'яднання "Гарызонт", Мінскага гадзіннікавага завода, а таксама навукоўцы, вучоныя, пісьменнікі, прадстаўнікі прафсаюзных, грамадскіх і рэлігійных арганізацый. Яны, вядома, прытрымліваюцца розных поглядаў, але ўсе аб'яднаны клопатам захаваць мір на зямлі, данесці нямецкім субяседнікам праўду аб працэсах, якія ідуць у Беларусі. Гэта асабліва важна яшчэ і таму, што "Тыдзень міру-99" прымеркаваны да 60-годдзя пачатку другой сусветнай вайны і 55-годдзя вызвалення Беларусі.

— Хто ваш партнёр з нямецкага боку?

— Інстытут царквы і грамадства Евангельскай царквы зямлі Паўночны Рэйн-Вестфалія. Дарэчы, згаданая царква мае вялікі ўплыў на жыццё ў Германіі. Усе мерапрыемствы будуць праходзіць у названай зямлі, у такіх яе гарадах, як Дортмунд, Бон, Хаген, Камен, Ізерлон...

— Як вынікае з вашых слоў, "Тыдзень міру" праводзіцца ўжо некалькі год запар. Якія яго вынікі? Што можна запісаць у актыў мерапрыемства?

— Цяпер "Тыдзень міру" стаў састаўной часткай важнай праграмы "Прымірэнне". Можна сказаць, што ён і наш камітэт міру паўплывалі на з'яўленне гэтай важнай праграмы. Беларускія прыхільнікі міру стаялі ля вытокаў загойвання цяжкіх душэўных ран мінулай вайны, наладжвання эпохі супрацоўніцтва паміж народамі Беларусі і Германіі. У тым пазітыўным, што адбылося ў апошнія гады ва ўзаемаадносінах паміж нашымі краінамі, ёсць прыкметны ўклад Беларускага камітэта міру і яго традыцыйных "тыдняў"...

Цяпер мы адпраўляемся ў Германію на мерапрыемствы, якія пройдуць ад Бона да Ізерлона, з адной мэтай — актыўней працягваць працу па ўмацаванні даверу і добрасуседства паміж нашымі народамі.

Андрэй РУСАКОВІЧ.

З нагоды 700-годдзя Асманскай імперыі

Пасол з флейтай

З прыездам да нас новага пасла Турцыі спадарыні Шуле Сойсал у культурнай сімфоніі беларускай сталіцы загучалі непаўторныя звонкія ноты. Летась мінчане пазнаёміліся з талентам заслужанай артысткі Турцыі Шэфікі Кутлуэр, з песнямі і танцамі, навінкамі моды гэтай краіны.

І вось новая сустрэча. Да нас у госці зноў завітала лаўрэат міжнародных конкурсаў Шэфіка Кутлуэр. Яна выступала ў многіх краінах свету, і амаль усюды яе называлі музычным пасламі Турцыі. На гэты раз у запоўненай зале філармоніі яна выконвала канцэрт соль мажор для флейты з аркестрам Моцарта. Акампаніраваў ёй Дзяржаўны камерны аркестр Беларусі.

На асаблівым уздыме "музычны пасол" выканала Турэцкі марш. У добра знаёмай мелодыі выдзяляўся непаўторны акцэнт Анкары і Стамбула. І таму зала ўзарвалася апладысментамі і крыкамі "брава".

А пачаўся вечар з выступу пасла Турцыі спадарыні Шуле Сойсал, якая пачала і закончыла прамову па-беларуску — пажаданнем "прыемнага вам вечара". А гаварыла яна пра тое, што канцэрт прымеркаваны да 700-годдзя Асманскай імперыі, якое адзначаецца ў многіх краінах, што ўтварыліся на яе прасторах. Па яе словах, у імперыі ўладарыла багацце ў музыцы, мастацтве, модзе. Спадарыня пасол звярнулася да ўспамінаў беларускай лекаркі Саламеі Русецкай, якая жыла ў Стамбуле і адзначала менавіта такое багацце. Талерантнасць, узаемапранікненне культур — гэта тое, што вылучала імперыю і характэрна для Беларусі, дзе мірна жывуць людзі розных нацыянальнасцей. Гэта тое, чаму многія маглі б павучыцца ў беларусаў, адзначыла Шуле Сойсал.

Алесь ДРАБЧУК.

Криминал

Суд вынес приговор

Минский областной суд вынес приговор по делу, связанному с гибелью в автокатастрофе заместителя председателя Совета Республики Тамары Дудко и ее зятя. Как сообщили БелТА в канцелярии суда, обвиняемый Дмитрий Крученок признан виновным и получил 12 лет лишения свободы.

Напомним, что трагедия произошла 2 января нынешнего года на трассе Минск—Мядель в результате столкновения автомобилей "Фольксваген", которым управлял Крученок, и "Вольво", в котором находились Тамара Дудко и ее семья. Виновник происшествия с места аварии скрылся.

БелТА.

Заява кіраўніцтва Беларускага народнага фронту "Адраджэнне"

Сябры Беларускага народнага фронту "Адраджэнне" з абурэннем успрынялі драматычную навіну аб спробах апаганіць і спаліць будынак сінагогі ў Мінску ў ноч з 11 на 12 красавіка сёлета. Святыня нашых яўрэйскіх суайчыннікаў стала аб'ектам бандыцкага нападу расійскіх фашысцкіх сіл, пра што сведчыць характар варварскіх дзеянняў і брыдкія надпісы, пакінутыя на месцы злачынства. Асаблівы цынізм злачыннага акту ў тым, што ён арганізаваны ў Дзень памяці ахвяраў Халакосту. У нас адна Айчына — Беларусь. Грамадзяне ўсіх нацыянальнасцяў павінны разам супрацьстаяць фашызму, які наступае з Усходу.

Рэзананс на "Рэзананс"

За ахвяры ў Югаславіі адказнасць — на Мілошавічы

Глядзеў я "Рэзананс" на БТ 28 сакавіка, і думалася: "Як Вы не старайцеся, гаспадзін Зімоўскі, а да ўзроўню Гебельса вам не дасягнуць! Ніколі!".

Вы паводзіце сябе, як тыповы прадстаўнік якой-небудзь прабальшавіцкай партыі. А на самай справе павінны адлюстроўваць усё, што адбываецца ў свеце, не навязваючы гледачу свой пункт гледжання. У людзей — як вам, мабыць, вядома, — ёсць свая галава на плячах.

Вось прыклад: да падзей у Югаславіі, у Косава вы прыплялі беларускую апазіцыю. Прычым тут яна?! Змяшалі ў кучу ўсё: НАТО і Амерыку, сербаў і касавараў, а наверх — не згодных з існуючым рэжымам у Беларусі. Павучыліся б, як весці перадачу, у сваіх калег — тэлевядучых ГРТ ці НТБ, напрыклад.

Як жа можна рабіць выгляд, што не існуе рэальных фактаў?. Колькі краін НАТО (асабліва ЗША) угаворвалі кіраўнікоў Югаславіі, як яны не здзекаваліся над часткай свайго ж народа, касаўскімі албанцамі. Ці вы не ведалі, што там разгорнуты поўнамаштабны генацыд супраць ні ў чым не вінаватых людзей і вайна ідзе не з "бандытамі", а з дзецьмі, старымі, жанчынамі. Яны не падабаюцца Мілошавічу, бо маюць гонар, годнасць і жаданне жыць самастойна, па сваіх законах і звычаях. І каб імі кіравалі свае кіраўнікі, а не сербскія. Яны не жадаюць жыць на сваёй спрадвечнай зямлі пад чужым прыгнётам. Косаўскія албанцы-шчыптары — патомкі старадаўніх іліраў — жылі на гэтай зямлі не адно тысячагоддзе да прыходу сербаў.

Здавалася б, чаму не даць гэтаму старадаўняму народу аўтаномію, калі яны гэтага горача жадаюць? Жылі б тады з сербамі спакойна, у міры і дружбе. Дык не! Чамусьці косаўскіх албанцаў забіваюць, выганяюць з уласных дамоў, паляць іх жыллё, выцясняюць з даліны ў горы, дзе жыць немагчыма — асабліва зімой.

А цяпер скажыце, гаспадзін Зімоўскі, ці маглі спакойна глядзець на гэтыя бясчынствы ў цэнтры Еўропы цывілізаваныя краіны? Па-вашаму: не трэба было ўмешвацца ў справы суверэннай дзяржавы ФРЮ — няхай хоць пазабіваюць адзін другога?

Вядомая мудрасць сцвярджае: "Не бойся ворага: у крайнім выпадку, ён можа цябе забіць. Не бойся сябра: у крайнім выпадку, ён можа табе здрадзіць. Бойся абыякавых — гэта з іх маўклівай згоды здзяйсняюцца на зямлі ўсе забойствы і здрады". Дык за што ж вы асуджаеце краіны НАТО? За тое, што яны не глядзелі абыякава, як знішчаюць народ?

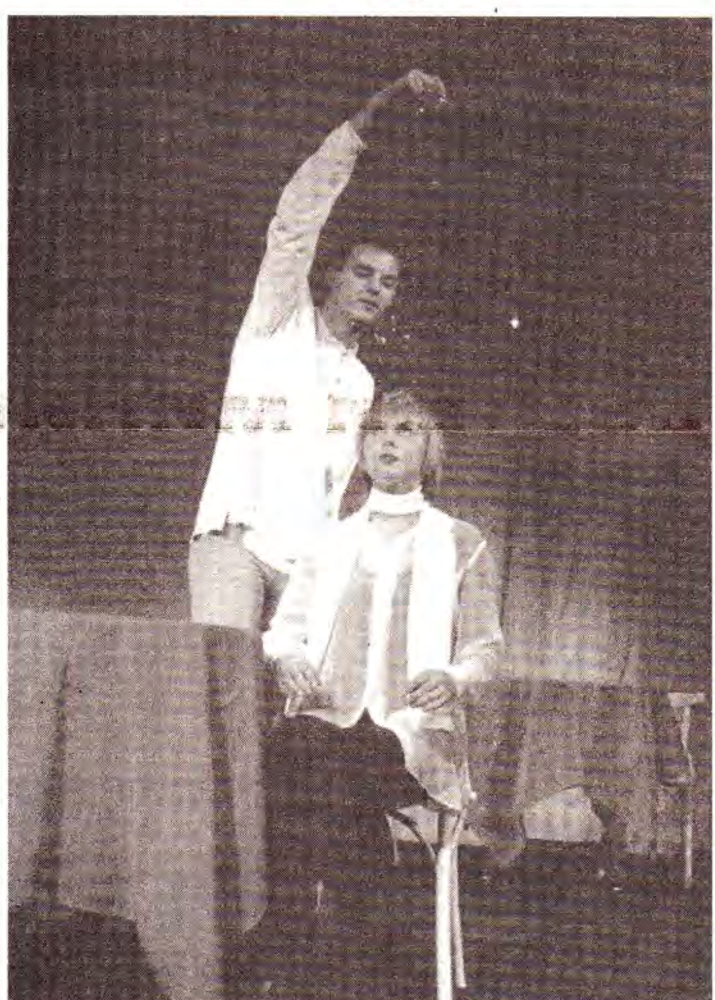
Кіраўніцтва ФРЮ выдатна ведала, што пасля дарэмнага выкарыстання ўсіх сродкаў дыпламатычнага ўздзеяння НАТО будзе вымушаны прымяніць сілавыя метады. Канечне, бамбардзіроўкі — гэта бяда. У даным выпадку, мяркую, за ахвяры перш за ўсё нясе адказнасць кіраўніцтва Югаславіі.

Вось так, гаспадзін Зімоўскі! Перш чым садзіцца перад тэлекамерай, трэба разабрацца ў сапраўднай сітуацыі, а не паўтараць тое, што кажуць Зюганаў і Жырыноўскі з Масквы. А па-другое, трэба казаць праўду, толькі праўду і нічога, акрамя праўды.

Яўген ФІЛІПОВІЧ,
жыхар пас.Гарадзішча Мінскага раёна.

Міні-рэцэнзія

"Туцці-Фруцці" па-беларуску

Выпускны курс вядомага тэатральнага педагога Лідзіі Манаковай з удзелам іншых аддзяленняў Беларускай акадэміі мастацтваў падрыхтаваў некалькі творчых праектаў, сярод якіх спектакль "Туцці-Фруцці" лепш за ўсё стасуецца з намерамі менавіта студэнцкага тэатра.

Сцэнарый пастаноўкі вызначаецца поўным экспромтам. На сцэне падчас прадстаўлення не вымаўляецца ні слова. Асноўную ўвагу гледачоў прыцягвае харэаграфія.

Малады чалавек, які прыехаў з правінцыі ў сталіцу, адчувае сябе няўтульна. У вялікі горад яго прывяла мара — на сцэне яе ўвасабляе чароўная дзяўчына, якая вытанчанай пластыкай падтрымлівае імкненне юнака адшукаць сваё месца ў жыцці. Як і мноства іншых правінцыялаў-рамантыкаў, ён трапляе ў нейкую забаўляльную ўстанову, накшталт кафэшантана. У кафэ раптам з'яўляецца няспрытная сціплая дзяўчына. Высвятляецца, што незнаёмка не можа размаўляць — яна нямая. Але ўлюбёнага героя гэта не пужае. Ён выказвае шчырасць пачуццяў да сваёй выбранніцы, аднак у віхуры багемнага жыцця яны губляюцца... "Туцці-Фруцці" — нахабістыя наведвальнікі — зноў выпаўзаюць з цёмных куткоў кафэ і імкнуцца зняважыць светлыя пачуцці правінцыяла. Нягледзячы на спакусы, ён знаходзіць сілы не страціць надзеі...

Традыцыйны рамантычны вобраз закаханага мужчыны стварае Аляксандр Малчанаў. Ігра акцёра адрозніваецца выдатным майстэрствам. Асабліва ўражвае момант маральнага выбару яго героя, калі той нечакана даведваецца аб хваробе дзяўчыны. Правінцыял-рамантык ператварае сумнае прызнанне ў жыццесцвярджальны парад эфектаў. Закаханых вянчае "зорны дождж", пад акампанемент французскай мелодыі яны кружацца ў прыгожым танцы...

Уражвае агульны стыль пастаноўкі. У адрозненне ад некаторых іншых работ пачынаючых акцёраў, "Туцці-Фруцці" ўспрымаецца як закончаны спектакль. Не перашкаджаюць нават некаторыя элементы "капусніка", непазбежныя пры жаданні маладых акцёраў перанесці на сцэну ўсю моц сваёй энергіі. У спектаклі не хапае хіба што павелічэння разнастайнасці прасторавага існавання герояў. Сумнае кафэ не заўжды адпавядае імкліваму развіццю фантазіі акцёраў.

Як вядома, выпускны курс Лідзіі Манаковай чакае неблагая перспектыва. Многіх студэнтаў ужо запрасілі лепшыя сталічныя тэатры. Аднак, як часцей за ўсё атрымліваецца, большасць маладых акцёраў нават пасля самага прывабнага размеркавання імкнецца знайсці ангажэмент у Маскве ці нават за мяжой. Але як бы не складваўся акцёрскі лёс, варта памятаць, што глядач прыходзіць у тэатр не толькі дзеля таго, каб атрымаць асалоду ад віртуознай ігры "зорак", але і дзеля сустрэчы са шчырасцю — нават у малым...

Андрэй АХМЕТШЫН.

"Беліта", "Модум" і іншыя

Можа калі-небудзь Францыя, заканадаўца мод у галіне парфумерыі, падзеліць пальму першынства з Беларуссю. Прынамсі, першыя ўпэўненыя крокі па выпуску экалагічна чыстых касметычных прэпаратаў айчынныя прадпрыемствы "прыгожай" галіны ўжо зрабілі.

У Палацы культуры ветэранаў адбылася ўрачыстая цырымонія, на якой былі падведзены вынікі Рэспубліканскага конкурсу "Лепшая прадукцыя года. Парфумерыя і касметыка". Ён праходзіў пад патранажам Беларускай экалагічнай партыі зялёных, Беларускага таварыства абароны спажыўцоў, ТАА "Экабрэйн" і Мінгарвыканкама. Для скрупулёзнага аналізу, які праводзіцца незалежным журы, сваю прадукцыю прадаставілі пяць беларускіх прадпрыемстваў. Сярод іх былі і добра вядомыя "Беліта", "Вітэкс" і менш вядомыя — "Марыёла", "Модум", "Аркабела". Прызёрамі і лаўрэатамі конкурсу сталі многія касметычныя прэпараты СП "Беліта", у тым ліку бальзам-кандыцыянер для падфарбоўкі валасоў, крэм ад маршчын, крэм для рук з вітамінам Е, шампунь, які ўмацоўвае валасы. Што ж датычыць прадпрыемтсва "Вітэкс", то ацэнку "пяць" атрымалі мусы для ўкладкі, крэмы і ласьёны для догляду скуры твару.

Пераможцам у намінацыі "касметыка для дзяцей" прызнаны дзіцячы шампунь "Элеганс" вытворчасці мінскай фірмы "Модум", а дыплом лаўрэата атрымала белітаўская серыя "Кроха". Лепшай пенай для ванн журы прызнала прадукцыю лідскага прадпрыемства "Марыёла". А лепшая туш для павек з прадстаўленых на конкурс вырабляецца на гродзенскай фірме "Акрабела". Выдатную ацэнку паставіла журы і новым зубным пастам фірмы "Модум", якія зусім нядаўна з'явіліся на прылаўках магазінаў.

Аксана АСПІШЧАВА.

Культура

"Каралеўская" лютня загучыць і ў Беларусі

Незвычайны канцэрт, арганізаваны Брытанскім Саветам, адбыўся ў сталічным Доме дружбы. Увесь вечар тут гучала лютня. Вядомы лютніст з Вялікабрытаніі Брайн Райт выконваў творы іспанскіх і англійскіх кампазітараў 15—16 стагоддзяў. Гэты камерны, вельмі тонкі па гуку інструмент перажывае сёння сваё другое нараджэнне. Ён быў завезены ў Еўропу з арабскіх краін у восьмым стагоддзі, але папулярным стаў толькі ў 15—17 стагоддзях. Практычна кожны еўрапейскі кароль іграў на лютні, што лічылася прэстыжным у тыя часы. Таму яна і атрымала назву "каралеўская".

Дарэчы, гэты рэдкі і дарагі інструмент хутка асвояць і беларускія музыканты. Год таму, калі Брайн Райт прыязджаў з канцэртам у Пінск, нашы музычных спраў майстры зрабілі чарцяжы яго інструмента. У гэтым годзе Брайн Райт зноў пабываў у Пінску — на фестывалі гітарнай музыкі — і прывёз у падарунак струны для "беларускай" лютні.

Галіна ШАРАЕВА, БелТА.

Криминальный рынок

Когти

Коллаж Юрия ТОКАРЕВА.

(Продолжение. Начало в №№)

4. Отвезли в лес, заставили копать себе могилу

Они только познакомились, а уже произвели приятное впечатление. Оба мужика бизнесмены. Один работает коммерческим директором какой-то фирмы, второй — предприниматель. И возраст приятный — одному за тридцать, второму — около сорока. Она хоть уже и не юная, но еще "что надо". А какие приятно-деловые манеры у всех.

Решили выпить. Так сказать, отметить наступающее "7 ноября". Пили и веселились до позднего вечера. Ночевать поехали вместе.

А утром, когда Надя ушла, бизнесмены не смогли отыскать свою сумку. Ту самую, в которой лежала валюта. Все перерыли, без толку. "Ну, шлюха, тебе это так не сойдет", — зло выругался вчерашний элегантный Дима.

Бизнесмены поехали к Наде и вскоре доставили ее "для разговора" в квартиру одного знакомого.

— Вот что, девка, возвращай валюту и выметайся, иначе... — сурово потребовали мужики.

— Какую валюту? Вы о чем? — вытаращила глаза вчерашняя приятная спутница.

— Ту, что была в нашей сумке. Кстати, и сумочка нам тоже нужна.

— Не знаю никакой сумочки. Ищите там, где посеяли...

Бизнесмены переглянулись и, взяв даму под руки, завели в ванную. Под шум воды хорошо дали кулаками по голове и спине. Подсунув голову под струю холодной воды, спросили:

— Ну что, вспомнила?

Она твердила одно: не знаю никакой сумки.

Мужики усадили Надю в машину, отвезли в лесной массив "Колодищи", продолжили истязание. Основательно избив, заставили копать себе могилу. Не хотела — били лопатой по ногам, кололи ножом в шею и грудь. Затем душили шарфом, закапывали живую в яме. Она испытывала нечеловеческие мучения и не раз теряла сознание. Но всегда твердила одно, что сумки и валюты не брала. То ли в самом деле так было, то ли хорошая сумма "твердых денег" придавала ей уверенности.

Протрезвев и, видимо, потеряв надежду, бизнесмены отпустили жертву.

Суд пришел к выводу, что оба они нуждаются в изоляции от общества, и дал им по два года на размышление и исправление.

Американские доллары действуют на некоторых граждан СНГ магически. Увидев зелененькую бумажку, они мгновенно забывают обо всем, чему их учили в школе, перерождаются в лютых зверей, готовых тут же перегрызть горло обладателю заморской купюры любого достоинства.

Андрей Бондарь — сама вежливость. Около тридцати лет от роду, русский, образование среднее, холост. А какое объяснение...

Как он сошелся с Сашей, одному Богу известно. Вообще, он любит общаться с молодежью. Юнцы легко выбалтывают, что у них в квартире есть ценного и где что лежит. Уже после двух встреч Андрей понял, что семейка Саши небедная. Но его больше всего интересовали зелененькие. Узнав, что Сашок, как настоящий "крутой юноша", мечтает о пистолете, тут же пообещал достать, "что надо, и подешевле, как другу". При этом подчеркнул, что подобные вещи делаются только за доллары. "Пошастай по шуфлядкам", — посоветовал юному другу. И когда тот вскоре принес нужную сумму в зелененьких, понял, что надо действовать решительно.

В дружеских беседах он быстро получил нужную информацию. Оказывается, доллары, а их немало, родители хранят в сейфе. Обнаружив пропажу, они перетащили металлический ящик на дачу, когда сами уезжают на работу, на "грядках" остается старенькая бабушка да Сашка. Вскоре Андрей разузнал и адрес дачи.

Уже на второй день он рулил к даче с дружком Максимом. С собой взяли револьвер, ножи, надели парики...

Было утро, будний день, на дачах почти никого не было. На стук дверь открыла старушка. И тут же получила удар ножом в шею. Она и крикнуть не успела, присела и покатилась по лестнице в подвальное помещение. Максим спустился следом, чтобы добить. После нескольких ударов по шее она перестала храпеть и шевелиться. Но он колол и колол ее ножом, бил по голове шваброй. Для верности. Медэксперты потом насчитают на ее теле двадцать пять ножевых ран и не менее десяти ударов шваброй.

На шум вышел Сашок. Андрей схватил его рукой за шею и поднес к глазам нож: "Ну, щенок, где сейф?" "Там", — показал тот рукой вверх. На втором этаже нашли сейф, взломали. Улов оказался не столь богатым, как предполагали. Но и 1.600 долларов, 80 марок, 80 польских злотых тоже вызвали довольную улыбку.

Андрей подошел к Саше и, улыбаясь, быстро саданул ножом в шею, а его дружок — сзади ножом в спину. Получилось классно. Паренек сразу опустился на пол, тихо обмяк. Собрали в сумку вещи, золотые изделия и спокойно удалились.

Извечная проблема: надо ли подростков приобщать ко всем семейным делам? С одной стороны, они должны знать, как "семья выкручивается", учиться правильно расходовать семейный бюджет. С другой — надо ли их посвящать: сколько денег и где они лежат? То есть следует ли быть "искренними до конца"? Толково выразился по такому случаю один мудрец: "Никак не пойму, что лучше — добро, которое приносит зло, или зло, приносящее добро?"

Хорошо иметь доллары. Да и как в наши дни без них? Это все равно, что в деревне без самогонки. Без нее шагу не сделаешь: ни огород не вспашешь, ни дров не выпишешь... Но заимев зелененькие, становишься объектом нездорового внимания самых отпетых мошенников и преступников. Словом, без денег плохо, а с ними еще хуже.

Ирина — баба битая. Но допустила одну ошибку. Как-то выболтнула хорошему другу, что имеет пару сотен долларов. Позже пожалела. Ибо того словно подменили, заладил: одолжи да одолжи, верну с процентами, вот крест тебе. Даже расписку дал за триста баксов и твердое обещание насчет возврата. Однако прошли все сроки, а долг так и продолжал висеть на нем. Даме пришлось даже прибегнуть к крутому методу. При очередной встрече заявила, что если баксы не вернет, то покажет жене компромат — фото интимного характера, на котором оба запечатлены в интересной ситуации.

Последний аргумент несколько продвинул дело с возвращением долга. Должник пообещал погасить часть "кредита" своим участием в ремонте квартиры. Зная страсть подруги к яркой плитке, предложил съездить к знакомому на базу и выбрать любую по вкусу. Он оплатит и стоимость, и укладку. Ирина согласилась на такой вариант.

На второй день они уже катили "на базу", в сторону деревни Сухорукие. В лесу должник набросил на шею дамы сердца удавку и с помощь дружка, взятого для этой цели, задушил ее. Здесь же, в лесу, закопали теплый труп.

Оперативникам помогла информация, оставленная дамой своему сожителю — куда и с кем уехала.

Я знаю много случаев, когда знакомые одалживали друзьям доллары. Но я знаю мало фактов, когда они получали их в срок обратно. Да что там знакомые! Взять свои доллары непросто даже в банке.

Поэтому трудно понять "тертого калача" Аркадия, который решился одолжить знакомому аж 920 долларов. То ли клятва в дружбе, то ли еще что-то повлияло на него. Возврат, как и следовало ожидать, шел туго. С помощью крутого разговора удалось получить лишь 320 зелененьких.

Надо сказать, что должник Денис вроде бы старался погасить задолженность. На суде приводились конкретные факты, когда он умолял своих корешей выручить, одолжить доллары, чтобы рассчитаться с повисшим долгом. Но не удалось никого "прошибить слезой".

В результате он вынужденно свернул на хорошо проторенную тропу. То ли сам о ней догадался, то ли кто из дружков надоумил. Тропа эта на криминальном языке звучит довольно просто: нет кредитора — нет проблемы. Денис раздобыл в районе Комаровского рынка "мелкокалиберное стреляющее устройство", прихватив вдобавок нож и отправился на "боевое дежурство". Поздно вечером он подкараулил кредитора, который сошел с электрички, подкрался к нему сзади и в первых же кустах выстрелил "в правую височную область". Для верности добавил "два удара ножом в шею". Кредитор скончался на месте.

Денису нет и тридцати, русский, студент четвертого курса университета, холост, ранее не судим. Теперь отбывает длительный срок.

Вот как изменили судьбу эти страшные девятьсот долларов.

Иван МАКАЛОВИЧ.

(Продолжение следует).

Апавяданне

Анатоль ЗЭКАЎ

Гаспадар двара

Ён жыў на першым паверсе, у 241-й кватэры. З сівой віхрастай чупрынай, якую ўжо далей ад ілба адчаснілі добра прыкметныя залысіны, сутулавата-хударлявы. На выгляд яму было пяцьдзесят, ад сілы — з невялікім хвосцікам. А колькі дакладна, таго ніхто не ведаў. Як ніхто, прынамсі, не ведаў ні яго прозвішча, ні імя па бацьку. Вядома было хіба што адно імя — Міша. Ды і тое дарослыя пачулі ад дзяцей. Безумоўна, у спалучэнні са словам "дзядзька". Аднак у размовах паміж сабой дарослыя часцей называлі яго "гаспадар двара" — прытым вымаўлялі гэта, як правіла, з непрыхаванай іроніяй. Сустракаючыся ж з ім, на хаду кідалі прывычнае "дабрыдзень" — і спяшаліся хто куды па сваіх справах.

Адзінымі яго субяседнікамі ў двары былі дзеці. Бывае, не паспее на золку выйсці з мятлой з пад'езда, а малеча ўжо тут як тут. Абступяць і верцяцца вакол, як галубы ў парку ля лавачак, дзе ляданчыя бабулькі, пасеўшы, семкі лускаюць ды пачутымі навінамі дзеляцца. Асаблівы гармідар стаяў летам, калі ў школе пачыналіся канікулы і да заўсёднай вольнай раніцай ад заняткаў другой змены далучаліся нешанцукі-першазменнікі. Толькі і чулася: "Дзядзь Міша, дайце я падмяту!", "Дзядзь Міш, я першы!", "Дзядзь Міш, вы мне яшчэ ўчора абяцалі!".

Дзядзька Міша нейкую хвіліну слухаў увесь гэты дзіцячы шчэбет, а потым жэстам, якім звычайна на вялікіх сходах просяць цішыні, узнімаў руку ўгору:

— Ну, супакоіліся? — і акідваў позіркам неўтаймонную малечу. — А цяпер слухайце мяне. — Ён выстаўляў мятлу перад сабой і, як правіла, ківаючы самаму ціхмянаму з усіх — часцей гэта былі Віталік з 75-й ці Дзяніска з 236-й кватэры, гаварыў. — Сёння мяцеш ты. Вунь да таго пад'езда. А потым цябе зменіць... — на момант рабіў паўзу — у чаканні пачуць уласнае імя ці ўбачыць скіраваны ў свой бок дзядзькаў палец прыціхалі нават самыя гарэзы — і паказваў на наступнага ў прыціхлай купцы дзяцей. — А астатнія ўсе за мной — на лоўлю матылькоў.

Лоўляй матылькоў дзядзька Міша называў збор паперак, якія былі то там, то сям параскіданы па двары. У траве гэтыя паперкі і сапраўды нагадвалі рознакаляровых матылькоў, у пераважнай большасці белакрылых. Пад павевамі ветлага ветрыку здавалася нават, што яны трапечуць крыльцамі.

Атрымаўшы заданне, ці нарад, як казаў дзядзька Міша, дзятва рассыпалася па ўсёй тэрыторыі двара: ад школы, што з таго канца дома-падковы, да дзіцячага садка, які прытуліўся ў супрацьлеглым кутку, — і рупна шнырала па траве, зносячы "злоўленых" матылькоў у вялізнай жалезныя скрынкі. Скрынкі такія стаялі ля кожнага пад'езда. Раз у тыдзень — было гэта звычайна ў панядзелак — у двор прыязджаў адзін і той жа самы цёмна-сіні кран-самазвал, з якога выходзіў вусаты Мітрафаныч (так звяртаўся да яго дзядзька Міша), і, падчапіўшы самазвалавымі крукамі скрыню за вушкі, што тырчалі з двух бакоў, махаў рукой шафёру. Высыпаўшы змесціва скрыні ў кузаў самазвала, кран апускаў яе на месца. Потым пад'язджаў да наступнага пад'езда — і ўсё паўтаралася спачатку.

Дзядзька Міша рэгулярна аглядаў скрыні. Калі ў іх траплялiся выкінутыя некім прачытаныя газеты ці — часцей — картон ад распакаванай прама з магазіна прывезенай мэблі (яго звычайна клалі збоку скрыні ці наверх), гэтыя адходы вытворчасці, роўненька склаўшы і перавязаўшы стужкай, ён нёс да вагончыка, дзе прымалі макулатуру. Затое як зайздросцілі астатнія, калі аднаму са сваіх юных памочнікаў дзядзька Міша ўручаў набытую на абанемент ад здадзенай макулатуры новенькую кніжку. Прытым, уручаючы кніжку-ўзнагароду, дзядзька Міша абавязкова падкрэсліваў, за што прэміруецца пераможца, і ўсе з дваровай каманды не сумняваліся, што менавіта так яно і ёсць.

Марожанае ж у канцы месяца, калі ў дзядзькі Мішы была зарплата, атрымлівалі ўсе. У той дзень з раніцы ён збіраў сваю дваровую каманду і вёў да універсама, што праз дарогу, да шклянога акенца, дзе тлустая цётка прадавала пламбір і эскімо. Дзядзька Міша, пералічыўшы сваіх юных памочнікаў, падаваў у акенца грошы, называючы пры гэтым адпаведную лічбу. А пасля, сказаўшы ўжо завучанае дзятвой: "Налятай на каравай!", адыходзіў убок. Малеча наперабой расхоплівала загорнутае ў паперкі марожанае і, дзякуючы дзядзьку Мішу, цугам цягнулася за ім у двор.

У 241-ю кватэру дзядзька Міша засяліўся адначасова з усімі жыхарамі новага дома, здадзенага пад ключ напярэдадні Новага года. А неўзабаве, калі сціхлі першыя страсці навасёлаў, выкліканыя пераездам з былых кватэр ці ўсяленнем у новыя, яго ўжо ўбачылі ў двары з мятлой. "Шарк-шарк", — перагаворвалася яна з тратуарам, ачышчаючы той ад прывезенага навасёламі друзу. І вось ужо другі год як па гэтым шарканні хоць ты гадзіннік звярай. Прытым, калі ў іншых дварах дворнікі толькі і з'яўляліся пасля выпадання снегу ці восенню, калі ў паветры закружыць лістота, то дзядзька Міша службу сваю нёс штодзённа — здавалася, калі толькі і ў адпачынак хадзіў чалавек.

Кім ён быў дагэтуль, перад тым, як з'явіцца ў нашым двары, ніхто не ведаў. Праўда, казалі рознае. Адны сцвярджалі, што служыў у арміі, а, пайшоўшы на пенсію, у адстаўку, падаўся ў дворнікі; другія даказвалі, што ні ў якой ён не адстаўцы, а проста турнулі па палітычных матывах; трэція пераконвалі, што за мятлу дзядзька Міша ўзяўся, каб набыць свой кут, бо з жонкай жыццё не склалася, і ён, кінуўшы кватэру ёй, нейкі час перабіваўся па чужых людзях.

Вядома, можна было і больш дакладна даведацца, як яно на самай справе ўсё ж, — не за трыдзевяццю ж землямі жыве чалавек, а ў адным доме, аднак ці да яго, калі сваіх турбот поўны рот. Жыве і няхай сабе жыве, што ад таго зменіцца, калі будзеш ведаць, хто ён і адкуль. Ды і не прынята гэта ў горадзе, дзе часам пра суседа па пляцоўцы нічога не ведаюць, не тое што пра некага з суседняга пад'езда.

Аляксандр Пятровіч Пазняеў з сынам Віталікам, тым самым, да якога асабліва прыхільна ставіўся дзядзька Міша, сышлі з цягніка і праз падземны пераход накіраваліся да тралейбуснага прыпынку. Амаль месяц правялі ў вёсцы, дзе жывуць бацькі Пазняева-старэйшага, а вось вярнуліся — і лічы, нічога ў горадзе не змянілася. Тыя ж выбоіны на асфальце, тыя ж цыгарэтныя недакуркі на тратуары, асабліва шмат якіх на прыпынках.

Аляксандр Пятровіч, убачыўшы, што з-за павароткі вынырнуў патрэбны ім тралейбус з дзвюма чырвонымі чацвёркамі на лабаціне, азірнуўся, шукаючы вачыма Віталіка: і дзе там жэўжык малы соўгаецца?

Віталік стаяў крыху воддаль, ля бетоннай сцяны з літарай "М", за якой, калі яны ад'язджалі ў вёску, ва ўсю арудавалі метрабудаўцы — нават дзіўна, чаму сёння ціха, — і пільна ўчытваўся ў нейкую лістоўку. Спачатку хацеў было пагукаць, але, каб даведацца, што там так прывабіла сына, махнуў рукой на падыходзячы тралейбус — не апошні ж, ды і людзей шмат, з аднаго толькі цягніка вунь колькі вываліла! — скіраваў да сцяны і сам.

З партрэта на лістоўцы, аддрукаванай на добрай бліскаватай паперы, глядзеў са знаёмым прыжмурам вачэй гаспадар іх двара, а ўгары вялікімі літарамі было напісана "Злотнікаў Міхаіл Васільевіч, кандыдат у дэпутаты гарадскога савета...".

— Тат, а тат, — шморгануў бацьку за рукаў Віталік, — бачыш, гэта ж наш дзядзька Міша...

— Бачу, бачу, — адгукнуўся Аляксандр Пятровіч, тымчас прабягаючы па радках біяграфіі кандыдата, унізе якой, у левым кутку, была намалявана рамачка-сцяжок з чырвонай стужкай пасярэдзіне.

"Іш ты, куды замахнуўся, — падумаў Пазняеў-старэйшы. — А ўсё бедным дворнікам прыкідваўся. Але ж чалавек добры, ды і гаспадарлівы. Паболей бы такіх ва ўладзе, глядзіш, і ў нас бы ўсё наладзілася..."

Пазняеў-малодшы не падумаў нічога. Яму хацелася, каб хутчэй наступіла раніца — і адразу ў двор, да дзядзькі Мішы.

Стоп-кадр

Рака. Вечарэе.

Крыжаванка-пераклад

на беларускую мову з рускай

Па гарызанталі: 5.Гадание. 7.Завоевание. 11.Букашка, козявка. 12.Банкрот. 13.Стужа, холод. 14.Винт. 15.Зуд. 18.Колхоз. 19.Карточка. 20.Свидетель. 23.Обман. 27.Друг, приятель. 28.Утка. 29.Клюв, острие. 32.Знак, признак. 33.Шлепанцы. 34.Стакан. 35.Мешалка.

Па вертыкалі: 1.Горечь. 2.Веревка у лаптей. 3.Топь, трясина, болото. 4.Квартира. 6.Единица. 8.Лоскут, отрезок. 9.Товарищество, компания, союз. 10.Лежебока, лентяй, лоботряс. 16.Согласие. 17.Глыба, кусок, ком. 21.Вершина. 22.Подберезовик. 23.Скошенный луг. 24.Отметка, признак, отличие. 25.Безопасность. 26.Объятия. 30.Ресница. 31.Лохань.

Склаў Аляксандр ПЯТРОВІЧ.

Ответы на кроссворд, опубликованный в №68

По горизонтали: 9.Гавана. 10.Ага. 11.Тренер. 12.Византия. 13.Макаенок. 14.Парус. 15.Жизнь. 16.Судак. 19.Машеров. 21.Ярмарка. 23.Гребень. 25.Ясельда. 29.Карта. 31.Мележ. 32.Осока. 36.Заслонов. 37.Виктория. 38.Пирога. 39.Дон. 40.Лекция.

По вертикали: 1.Калина. 2."Накануне". 3.Шахта. 4.Шамякин. 5.Гармонь. 6.Итака. 7.Черемуха. 8.Регата. 17.Сосна. 18.Брест. 20.Акр. 22.Код. 24.Батальон. 26.Ласточка. 27.Медведь. 28.Червень. 30.Авария. 33.Кливия. 34.Ангар. 35.Акула.

За апошнія некалькі тыдняў органамі Дзяржбяспекі рэспублікі ў даход дзяржавы вернута грошай і матэрыяльных каштоўнасцяў на суму каля 250 мільярдаў рублёў і больш за паўтара мільёна долараў ЗША

За апошнія некалькі тыдняў органамі Дзяржбяспекі рэспублікі ў выніку ажыццяўлення мерапрыемстваў па забеспячэнні эканамічнай бяспекі ў даход дзяржавы было вернута грошай і матэрыяльных каштоўнасцяў на агульную суму каля 250 мільярдаў рублёў і больш за 1,5 мільёна долараў ЗША. Пра гэта БелаПАН паведамілі ў Цэнтры інфармацыі і грамадскіх сувязяў КДБ Беларусі. Падчас правядзення аператыўна-вышуковых мерапрыемстваў супрацоўнікамі КДБ канфіскавана каля трох з паловай кілаграмаў выбуховых рэчываў, залатыя манеты царскай чаканкі, а таксама значная колькасць наркатычных сродкаў. З незаконнага абароту канфіскаваны 500 найменняў вырабаў з золата агульнай вагой каля 3 кілаграмаў, разнастайная зброя і боепрыпасы да яе.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ, БелаПАН.

Стыхія

Веснавы "ветрык" разгуляўся не на жарт

У апошнія тры дні на ўсёй тэрыторыі рэспублікі, у тым ліку і ў сталічнай вобласці, панаваў моцны вецер, парывы якога часам дасягалі 15—22 метраў у секунду. Як паведаміў карэспандэнту начальнік камісіі па надзвычайных сітуацыях Мінскага аблвыканкама Мікалай Сталярэц, з-за ўраганнага ветру ў перыяд з 17 па 19 красавіка без электраэнергіі часова засталіся 137 населеных пунктаў і 24 фермы, размешчаныя на тэрыторыі Мінскай вобласці. Сарваны дахі з жылых дамоў і сельгаспабудоў, усяго пацярпелі 43 гаспадарчыя аб'екты.

Аксана АСПІШЧАВА.

Ляцім у Баку. А пасля — і ў Афіны

Хутка паветраны мост злучыць сталіцы Беларусі і Азербайджана. Як паведамілі БелТА ў прэс-службе Нацыянальнай авіякампаніі "Белавія", рэгулярныя палёты беларускіх авіятараў у Баку пачнуцца з 2 мая і будуць ажыццяўляцца кожную нядзелю. А крыху раней адкрыецца яшчэ адзін маршрут — Мінск — Сафія — Каір, прычым палёты будуць выконвацца двойчы ў тыдзень.

Цяпер пілоты нашай краіны дастаўляюць пасажыраў амаль у тры дзесяткі гарадоў блізкага і далёкага замежжа. У планах авіякампаніі на гэты год — арганізацыя пастаянных рэйсаў у Афіны і Будапешт.

Андрэй ВАРАТНІКОЎ.

"Харошкі" вярнуліся з Швейцарыі і Італіі, рыхтуюцца да паездкі ў ЗША

Свой юбілейны, дваццаць пяты па ліку, сезон Беларускі дзяржаўны харэаграфічны ансамбль "Харошкі" пад кіраўніцтвам народнай артысткі рэспублікі Валянціны Гаявой завяршае гэтак жа паспяхова, як і пачаў яго. З'явілася ў праслаўленага калектыву і нямала новых паклоннікаў, у прыватнасці, у Італіі і Швейцарыі, дзе нядаўна ён пабываў на гастролях. "Харошкі" паказалі там свае лепшыя нумары з праграм "Добры вечар!", "Бывай, XX стагоддзе", "Полацкі сшытак".

Як адзначыў у гутарцы з карэспандэнтам галоўны балетмайстар ансамбля заслужаны дзеяч мастацтваў Беларусі Мікалай Дудчанка, на кожнае выступленне "Харошак" жыва рэагавалі італьянскія і швейцарскія сродкі масавай інфармацыі, не скупячыся пры гэтым на самыя вытанчаныя камплiменты. А кожны канцэрт заканчваўся трыумфам. Публіка, зачараваная майстэрствам і касцюмамі беларускіх артыстаў, доўга не адпускала іх са сцэны. У прыватнасці, вядомая харэаграфічная кампазіцыя "Сакалінае паляванне" па настойлівых просьбах гледачоў на працягу аднаго вечара выконвалася тройчы.

З не меншым поспехам выступілі ў красавіку "Харошкі" і ў "Маскве", у канцэртнай зале імя Чайкоўскага. Павіншаваць калектыў з юбілеем сюды прыйшлі Ігар Майсееў і ўдзельнікі яго ансамбля. Дарэчы, менавіта Ігар Майсееў узначальваў у 1977 годзе журы ўсесаюзнага агляду-конкурсу, на якім "Харошкам" было прысуджана першае месца. І адбылася гэта знамянальная падзея ўсяго праз тры гады пасля таго, як на Магілёўшчыне, у маленькай вёсачцы Харошкі, нарадзіўся і знайшоў сабе незвычайную, ёмістую, добрую назву гэты калектыў.

Завяршаючы юбілейны сезон, ансамбль яшчэ парадуе і мінскую публіку. 27 красавіка на сцэне тэатральнай залы Цэнтральнага дома афіцэраў ён зноў пакажа праграму "Добры вечар", а напаследак, 27 мая, тут жа прадставіць свае лепшыя нумары. Летам жа "Харошкі" плануюць пабываць на гастролях у ЗША.

Віктар КУКЛОЎ.

ЧАСТНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ

■ **Куплю**

Золотые сережки, кольцо с бриллиантом, коронки, цепь. **Тел. 231-34-03.**

Конденсаторы, вентиляторы, приборы, радиодетали. **Тел. 265-81-22.**

■ **Продаю**

Швейную машину "PFAFF", новую. **Тел. 283-83-15.**

Памятники, недорого. **Тел. 222-11-93, 234-85-34.**

"ГАЗ-53", дизель, Д243, фургон, в хор.состоянии, 1900 у.е. **Тел. 271-16-59.**

Эл.тельфер. **Тел. 234-61-32.**

Метандростенолон (10 шт.), ретаболил (8 шт.), винстрол (10 шт.). **Тел. 285-87-42, с 18.00.**

Шины на "МАЗ" и "КамАЗ" (3 комплекта), новые, недорого. **Тел. 211-72-19.**

Инкубатор на 70, 90 яиц. **Тел.(01773) 6-14-53.**

Кухня МВД, дуб-масив, новая, фабричная, угловой вариант, стол, табуретки, вытяжка, мойка, сместитель. **Тел. 214-92-95.**

■ **Услуги**

Получение лицензий. **Тел. 277-85-28.**

Помогу похудеть. **Тел. 211-79-92, до 12.00.**

Изготовлю сруб на заказ 4х4; 4х3. Полубрус d-140. 25 км от Минска. **Тел.(8-214) 5-38-15.**

Высококвалифицирован ные плотники выполнят любые строительные работы, недорого, с гарантией качества. **Тел. 243-70-96. Титовец Елена Леонидовна.**

■ **Приглашаем**

В/о работа (высшее, ср.спец. обр.). **Тел. 211-79-92, до 12.00, в будни.**

30 полных людей, желающих похудеть, заплатим за каждый сброшенный килограмм. **Тел.240-19-90, с 10.00 до 13.00.**

■ **Считать недействительным**

Утерянное свидетельство ЧП Лаптева Г.А. №10407, отр. талоны и книгу ежед. реализации.

Происшествия

Сбежали пятеро. И все опасные

В Быхове из-под стражи сбежали пятеро преступников, которые содержались в изоляторе местного РОВД. Все они уже были ранее судимы, поэтому представляют серьезную опасность для общества. В этот раз преступники попались на кражах и разбойных нападениях. Одного из беглецов удалось задержать по горячим следам. Что же касается поимки остальных, то могилевская милиция возлагает определенные надежды на помощь граждан. Всем, кто сообщит о местонахождении преступников, заверил корреспондента БелТА начальник управления уголовного розыска УВД Александр Карпов, гарантируются анонимность и соответствующее вознаграждение.

Николай НАЗАРОВИЧ.

Парацетамол ежегодно убивает 25 шведов

Болеутоляющие, в состав которых входит парацетамол, ежегодно становятся причиной смерти 25 жителей Швеции. Лекарства продаются без рецепта, и многие считают их безобидными, однако передозировка парацетамола вызывает необратимые и смертельные поражения печени.

Несмотря на то что на упаковках стоит соответствующее предупреждение, каждый год около 700 шведов попадают в больницы из-за отравления парацетамолом. Симптомы появляются только через несколько дней, поэтому многие не связывают боли в печени с неумеренным употреблением лекарств.

В связи с этим в Швеции принято решение о запрете продажи парацетамола детям до 18 лет, упаковки лекарства станут меньше, а предупреждающие надписи — крупнее.

Инесса МОИН, БелТА.

"Чарнобыль. 13 гадоў"

Пад такой назвай пройдзе серыя традыцыйных красавіцкіх сустрэч і кінасеансаў у сталічным кінатэатры "Змена".

Як стала вядома карэспандэнту БелТА, тут будзе паказаны дакументальны фільм "Пранясі, Божа, хмару". Разам з аўтарамі гэтай стужкі, прысвечанай жыхарам беларускага Палесся, у сустрэчах з гледачамі прымуць удзел пісьменнікі, вучоныя і, у прыватнасці, доктар сельскагаспадарчых навук Алег Чысцік з Міжнароднага інстытута радыеэкалогіі імя Андрэя Дзмітрыевіча Сахарава. Супрацоўнікі менавіта гэтага інстытута дапамагаюць работнікам кінатэатра "Змена" праводзіць "чарнобыльскія" сустрэчы. Пройдуць яны і непасрэдна ў дзень трагедыі, 26 красавіка, і ў наступныя дні.

Віктар КУКЛОЎ.

Хочаце — верце, хочаце — не верце...

Будучы тыдзень: зоркі прадказваюць

АВЕН. Грашовыя паступленні. Магчыма, дзякуючы неверагоднай вытрымцы вам удасца схаваць ад іншых сваё хваляванне. Аднак тое, што павінна адбыцца на наступным тыдні, выразна прадэманструе, што амаль усе хваляванні часам былі выкліканы выключна вашымі пужлівымі фантазіямі. Не выключана, што напрыканцы тыдня настрой палепшыцца. Гэтаму, запэўніваюць зоркі, будзе таксама спрыяць і вялікі фінансавы куш.

ЦЯЛЕЦ. Напрыканцы тыдня чакаецца шмат мерапрыемстваў, на якія вы будзеце, магчыма, запрошаны ў якасці ўдзельніка. Аднак яны не перашкодзяць зносінам з каханым чалавекам, які будзе на вяршыні шчасця нават ад вашага тэлефоннага званка. Не выключана, што атрымаеце сціплы, але дарагі для сэрца падарунак ад блізкага чалавека. Больш усміхайцеся, вам гэта да твару.

БЛІЗНЯТЫ. Зоркі раяць устрымацца ад эксперыментаў і дзейнічаць старым праверанымі спосабам. Не ўкладвайце грошы ў справы, у якіх вы не галоўны ўдзельнік. Аднак кароткае дзелавое падарожжа абавязкова прынясе добрыя вынікі. Асабліва гэта датычыцца камерсантаў, якія змогуць паказаць тавар з лепшага боку. Планеты раяць праяўляць ініцыятыву і кемлівасць.

РАК. Не выключана, што на пачатку тыдня вам давядзецца крыху змяніць свае планы і агульную стратэгію дзеянняў. Усё, вядома ж, наладзіцца, калі будзеце дзейнічаць разважліва і асцярожна. Дома чакаецца візіт далёкага родзіча, які прынясе вам шмат клопатаў. Увогуле, гэта час, спрыяльны для рамантычных прыгод, якіх у вас будзе хоць адбаўляй.

ЛЕЎ. На гэтым тыдні на поўную "катушку" выкарыстоўвайце ўсе магчымасці, асабліва на пачатку тыдня. Часам вы, гавораць планеты, быццам сарамеецеся паказаць тое, на што здольныя на самай справе. Зоркі раяць адкінуць залішнія сумненні і дазволіць пачуццю ўпэўненасці цалкам авалодаць вамі. Адным словам, смела ідзіце да пастаўленай мэты.

ДЗЕВА. Калі вам на нейкі час здалося, што ўзнікшая новая сувязь — усяго толькі флірт, то вы памыляецеся. І развівацца яна будзе ў сур'ёзным накірунку. Магчымасці, якія вас чакаюць напрыканцы тыдня, верагодна, дапамогуць выбрацца з цяжкай сітуацыі. Зоркі сцвярджаюць, што вы не дарэмна гнулі спіну і стрымлівалі сябе так доўга, вынікі — на парозе.

ШАЛІ. Мабыць, менавіта на гэтым тыдні вы зразумееце, што вас любяць і цэняць. Планеты раяць спакойна атрымліваць асалоду ад камплiментаў і не сумнявацца ў іх шчырасці. Тыя, хто пакуль быў у адзіноце, верагодна, сустрэнуць чалавека, у якога словы не разыходзяцца са справай. Нягледзячы на даволі добры настрой, вам лепш не спыняцца на дасягнутым. Таму шукайце магчымасці для ўмацавання ўласных пазіцый, праяўляйце ініцыятыву і кемлівасць.

СКАРПІЁН. Верагодна, на гарызонце нечакана з'явіцца праблема, звязаная з нерухомасцю. Зоркі мяркуюць, што нарэшце надышоў час вырашаць, бо цягнуць далей няма куды. Паспрабуйце павярнуць справы такім чынам, каб "крызіс" плаўна перайшоў у пачатак новай справы. Не давайце непрадуманых абяцанняў у грашовым пытанні. Не выключана, што напрыканцы тыдня трапіце ў становішча, калі зможаце бесперашкодна дыктаваць свае ўмовы.

СТРАЛЕЦ. Тыдзень, як сцвярджаюць планеты, будзе напоўнены прыемнымі, а часам вясёлымі кантактамі ў сацыяльнай сферы. Ад даўніх партнёраў, магчыма, і ад сям'і, — адзін галаўны боль. Верагодна, што вы будзеце адчуваць сябе больш шчаслівымі, калі паспрабуеце выйсці за звыклыя рамкі. Не выключана, што новыя людзі, якія ўвойдуць у ваша жыццё, абагацяць вас новымі ідэямі і адкрыюць вочы на новыя магчымасці.

КАЗЯРОГ. Лавіна другарадных спраў, не выключана, прымусіць вас сур'ёзна падумаць пра напрамак галоўнага ўдару, каб не страляць з гарматы па вераб'ях. Правільны выбар, магчыма, пракладзе шлях да поспеху, які наведае вас напрыканцы тыдня. Аднак нягледзячы на некаторыя часовыя няўдачы, вы ўсё ж апынецеся на вяршыні фінансавага поспеху.

ВАДАЛЕЙ. Не выключана, што вы атрымаеце буйную грашовую суму. Аднак выпадковыя расходы на хатнія патрэбы прымусяць ваш пульс пачашчана забіцца. Астролаг рэкамендуе вам акрыяць духам і хутчэй перадолець чорную паласу ў сваім жыцці. Справы, сцвярджаюць планеты, абавязкова пойдуць угору. У вас ёсць сілы і магчымасці для самастойнага дасягнення поспеху.

РЫБЫ. Як сцвярджаюць зоркі, для вас надышоў адзін з самых удачлівых перыядаў. Таму планеты раяць вам па меры магчымасці не адмаўляць сабе ў маленькіх радасцях. Успаміны пра былое каханне, не выключана, навеюць на вас сум, але не варта імкнуцца штосьці вярнуць назад — у адну раку, звычайна, двойчы не заходзяць. Больш аптымізму, абаяльнасці, усмешак і лаяльнасці — і ўсе, нават самыя на першы погляд страшэнныя і велізарныя праблемы здадуцца вам дробязю. Увогуле, тыдзень парадуе вас сваімі вынікамі.

Падрыхтавала Ірына НОВІК.

Пятница, 23 апреля

БТ

06.30 Доброе утро, Беларусь!
07.00 Новости.
07.10 Доброе утро, Беларусь!
08.15 Политические диалоги.
08.40 Потребительская корзина. Социально-экономическая программа.
09.00 Новости.
09.10 ТВ — школе. Белорусская литература. 11-й класс. "Был. Есть. Буду!.." Жизненный и творческий путь писателя Владимира Короткевича.
09.50 Видеокурс английского языка. Передача 55-я.
10.10 Уроки Н.Новожиловой.
10.35 Усадьба. Программа для дачников.
11.00 Новости.
11.10 Новые имена.
11.20 Телесериал "Ветер в спину" (Канада).
12.05 Сделано в Беларуси. Производственное объединение "Дом паркета".
12.20 Видеофильм "Лиза".
12.25 Бон тон. Тележурнал моды.
13.00 Новости.
13.10 Х/ф "Виктория" ("Ленфильм").
14.35 Четвертое измерение. "До востребования". Театр-студия пантомимы "Жест".
15.00 Новости.
15.15 Сериал для детей "Чародей-2. Страна Великого Дракона" (Австралия—Китай—Польша).
15.40 "Судьба моя и надежда". Акция милосердия "Дни Розового цветка".
16.05 Регион. Передача из Могилева.
16.30 Телеигра "Риск-версия".
17.00 Новости.
17.15 "А музыка звучит..." Концерт участников фестиваля "Рок-корона-98".
17.40 Наш край. Из истории белорусской железной дороги.
18.05 Телесериал "Ветер в спину" (Канада).
18.50 Новые имена.
19.00 Новости.
19.15 "Сегодня с нами..." Ректор Гомельского государственного медицинского института профессор Юрий Бандажевский.
19.40 Международные спортивные новости.
20.00 Добрый вечер, Беларусь! В программе: "Разговор в прямом эфире", "Что делать?", рубрика "Зоовести".
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.40 Событие.
22.00 Приключенческий фильм "Повелитель слонов" (Франция).
23.40 Криминальная хроника.
23.45 Белорусский хит-парад.
23.50 Новости.

ОРТ

08.00, 11.00, 14.00, 17.00 Новости.
08.15 Сериал "Во имя любви".
09.15 Программа В.Познера "Мы".
10.00 "В поисках утраченного".
10.40 Смак.
11.15 Программа "Вместе".
14.15 Сериал "Космическая полиция".
14.50 Сказка "Золотой гусь".
16.00 Сериал "Во имя любви".
17.15 Джентльмен-шоу.
17.45 Играй, гармонь любимая!
18.15 Здоровье.
18.45 Поле чудес.
19.45 "Спокойной ночи, малыши!"
20.00 Время.
20.45 Детектив "Трактир на Пятницкой".
22.20 "Женские истории".
22.50 Тема недели.
23.10 Комедия "Бум".

РТР

06.00 Доброе утро, Россия!
06.20 У всех на устах.
06.45 Телеигра "Программа передач".
07.15 Тысяча и один день.
08.15 Дежурная часть.
08.45 Телемагазин.
09.00 Товары — почтой.
09.10 Сериал "Миледи".
10.00, 16.00, 19.00, 00.00 Вести.
15.10 Гомеопатия и здоровье.
15.15 Музыка, музыка...
15.25 Сериал "Первые поцелуи".
16.30 "Башня".
17.00 Социально-психологическая драма "Филер".
18.25 Сериал "Мистер Бин — черная змеюка-IV".
19.40 Подробности.
19.55 Музыкальный ринг — новое поколение.
21.35 Экранизация романа "Лолита".
00.35 Дежурная часть.
00.50 Магазин на диване.

КУЛЬТУРА

07.05, 11.30, 13.30, 19.30, 23.00 Новости культуры.
07.25 Д/ф "Кораль", "Нинон".
08.00 Консилиум.
08.30 Спасо-Андроников монастырь.
09.00 Х/ф "Сад".
10.40 Играет Академический оркестр русских народных инструментов им. В.Андреева.
10.50 "Российский курьер".
11.40 После новостей...
12.00 Парадоксы истории.
12.25 "Время музыки".
12.55 Д/ф "Последний непокоренный восьмитысячник Гималаев".
13.45 Ваше сословие.
14.05 Библиотека утопий.
14.30 "Кто там..."
15.00, 17.30 Новости.
15.10 "Лукоморье".
15.30 Хрупкая вечность.
16.20 Поклонникам Терпсихоры.
16.35 "Путешествие к Набокову".
17.40 Страна Фестиваля.
18.05 Интермеццо в стиле оперетты.
18.50 "Кумиры".
19.15 Чудо-сказка.
19.50 "Петь Россию — мое призвание".
20.25 Власть факта.
20.45 После новостей...
21.05 Х/ф "Сад".
22.45 Э.Вила-Лобос "Шоро".

НТВ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00 Сегодня утром.
06.10, 07.15 Спорт.
06.20 Градусник.
06.25, 07.45 Сегоднячко.
06.35 Мультфильм.
06.45 Карданный вал.
06.50 Впрок.
07.25 Криминал.
07.35 Большие деньги.
08.10 Сериал "Любовь и тайны Сансет Бич".
09.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сегодня.
09.15 Х/ф "Влюблен по собственному желанию".
10.45 Мультфильм "Кот в сапогах".
11.30 "Старый телевизор" вспоминает: "Красное и черное".
13.30 Сериал "Детектив Нэш Бриджес".
14.20 "Сегоднячко". Красная стрела.
15.30 Сериал "Наводнение: кто спасет наших детей".
16.20 Мультфильм "Обезьянки в опере".
16.30 Впрок.
16.55 Футбольный клуб.
17.40 Криминал.
18.35 Герой дня.
18.55 Детектив "Дураки умирают по пятницам".
20.40 Профессия — репортер.
21.45 "Криминальная Россия".
22.15 Л.Парфенов "Век Набокова".
23.00 Х/ф "Сумеречная зона".

TV-6

05.55, 12.10 День за днем.
07.45, 17.20, 22.40 Дорожный патруль.
08.00, 10.00, 12.00, 14.00, 17.00 ТСН-6.
08.10, 23.10 Те Кто.
08.25 СВ-шоу.
08.50, 14.20 Телемагазин для минчан.
09.00, 18.05 Сериал "Блеск и нищета куртизанок".
10.10 Наша музыка. "Машина времени".
11.10 Сериал "Вавилон 5".
14.10 "Знак качества".
14.45 Сериал "Дикая Роза".
15.35 Сериал "Дом собаки".
16.05 ДИСК-канал.
16.35 "В мире людей".
17.35, 00.30 Сериал "Законно ли это?"
19.00 "Новости дня".
19.30 "Скандалы недели".
20.05 "ОБОЗ".
21.00 Х/ф "Вояж".
22.55 Шесть новостей дня.
23.25 "Радиохит".

8-й канал

18.00 Программа Кеннета Коупленда.
18.30 Брюс Кемпбел в фантастическом боевике "Мятеж в космосе".
20.00 Д/ф "Забота наша такая".
20.30 Вечарніца.
20.45 Сериал "Влюбленный Д'Артаньян".
21.45 Между прочим.
22.00 Патриция Аркетт в приключенческом фильме "За пределами Рангуна".

Реализуем по безналичному расчету
КАБЕЛЬНЫЕ МУФТЫ термоусаживаемые
Товар сертифицирован
Тел.: (01773)6-82-62, 6-56-42.

Анекдоты з Італіі

Смешна

— Як з'ездзілі ў Рым, сіньёр Маліні?

— Усё было выдатна, асабліва апартаменты ў атэлі.

— А як вам сам горад?

— Пагадзіцеся, было б смешна, заплаціўшы такую велізарную суму за выгоды ў атэлі, куды-небудзь з яго выходзіць.

Несумленнасць

— Якія несумленныя людзі! — абураецца Піцiліні. — Нехта з гасцей украў у нас дзве лыжкі.

— Якія? — пацікавіўся сябар.

— Ды сярэбраныя. На іх была яшчэ гравіроўка: "Атэль Берталучы".

Крызіс

— Кажуць, што ў вашым горадзе дужа не хапае жылля, — звярнуліся рэпарцёры да мэра аднаго італьянскага горада.

— Глупства, — запярэчыў мэр, — балбатня аб жыллёвым крызісе — гэта толькі чуткі, якія распаўсюджваюць тыя, каму няма дзе жыць.

Абурэнне

Наведвальніца карціннай галерэі доўга разглядала на карціне жабрака ў лахманах і, нарэшце, усклікнула:

— Гэта ж трэба! Не мае грошай на больш ці менш прыстойнае адзенне, а дазваляе сабе заказваць партрэт ды яшчэ ў такой дарагой раме!

Падрыхтаваў Пятро СТЭФАНОВІЧ.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 229-28-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 229-29-04.
E-mail : nv@irex.minsk.by
Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае.

Рэгістрацыйнае пасведчанне №246. Нумар газеты надрукаваны з дыяпазітываў у ПП "Мэджык". Адрас: г. Мінск, вул. В. Харужай, 13. Падпісаны ў друк у 21.00. Фармат А-2. Тыраж: суботні — 61050 экз., у другія дні — 55000 экз. Заказ №566